STADIÓN

30

30 (1724) ● Ročník 34
29. července 1986 ● Kčs 3

V akci je brankář mistrů světa Pumpido, vpravo Enrique, vlevo Rummenigge a Völler

32 stránek z MS v kopané

GLOSY OHLASY CITACE

Mistrovství světa ukázalo Mexiko jako zemi pořádku, klidu a dobré organizace. Mohli bychom uspořádat šampionát zase v roce 1994.

GUILLERMO CANEDO,
předseda organizačního výboru

Adiós, Pique!

S Piquem už jsme se rozloučili. Pique „zemřel", ať žije nový král! Král zatím nenarozený, neboť příští mistrovství světa bude za čtyři roky v Itálii a žádná milá, oblíbená a především komerční postavička zatím neexistuje. Kdo to Pique vlastně byl? Nejpřiměřenější překlad by snad mohl znít Šibal (od španělského pícaro — šibal). Pique nebyl typický pro fotbal ani pro Mexiko, spíš připomínal strýčka, který si rád přihne a zpod kníru může jako paprika (tvar papriky jeho hlava má) pálivým jazykem někoho občas napálit, pošťouchnout. Co stvoří Italové? Jistěže budou mít s vytvořením maskota starosti, proto jim nezištně pomozme. Italským fandům se říká „tifosi". Název pochází od tifo (tyfus). Tak to raději ne! V postavičce by se měl odrazit celoitalský charakter. Třeba: Ital — makaróny k snídani, obědu i večeři. Jako fotbal. Takže postavičku spletenou z makarónů — a další král může být na světě. Ať žije „Il Macarrone"!

Ach, ti rozhodčí!

Při každém šampionátu jsou výkony rozhodčích podrobovány kritice. I v Mexiku bylo někdy rozruchu víc než dost. Třeba když australský sudí Bambridge neuznal Michelův gól v zápase Brazílie—Španělsko, nebo naopak Tunisan Bennaceur „spolkl" Maradonovi gól dosažený rafinovaně rukou . . . Politika mezinárodní federace FIFA, kterou leta prosazuje především předseda Havelange, směřuje k rozšíření kvalitního fotbalu po celém světě. Po všech frontách. Pokud je řeč o hráčích, tady je všechno v pořádku. Vzrůst počtu účastníků MS určitě do značné míry pomohl pozvednout úroveň například afrického fotbalu, který už se nemusí považovat za „chudého příbuzného". Otázka rozhodčích je ale poněkud choulostivější. Bez ohledu na to, že muži v černém z fotbalově rozvojových zemí sbírají ostruhy při šampionátech nižších věkových kategorií, není úroveň některých na požadované výši a, jak známo, na mistrovství je každý zápas důležitý. Určitě by tedy stálo za úvahu svěřovat řízení zápasů pouze zkušeným, osvědčeným rozhodčím. Ti ostatní by mohli sbírat zkušenosti s praporkem jako pomezní.

Jsem větší!

Diego Maradona určitě není považovaný za obra. Oficiálně měří 168 centimetrů (prý si trošku přidává) a váží 72 kilogramů. Vedle svého otce, který sleduje každý Diegův krok, ovšem vypadá chlapácky. Jenže ono často nezáleží na centimetrech, ale na talentu a na tom, co tomu dá fotbalista navíc. A v tom je Maradona jedním z největších.

Mokrá tiskovka

O charakteru počasí, jaké panovalo v Mexiku během mistrovství, je dosti výmluvná tato událost: utkání Belgie—Sovětský svaz začalo v pravé poledne za tropického žáru. Dusná atmosféra ještě víc zhoustla, když se obloha zatáhla mraky. Zápas končil v lijavci, který nabýval na intenzitě ještě v době tiskovky po zápase. Belgický trenér Thys sice stačil odpovědět na všechny dotazy novinářů, ne tak Lobanovskij. V sále, kde se tiskovka uskutečnila a do kterého zatékalo, bylo už tolik vody, že po druhé odpovědi sovětského trenéra musela být tiskovka předčasně ukončena.

Je libo úsměv?

„Věřím, že angličtí útočníci nebudou kousat," prohlásil argentinský trenér Bilardo před čtvrtfinálovým zápasem. „Nemají zuby; vždyť si je vytloukají lokty v domácí lize." Bilardo daleko od pravdy nestál. Což dokumentuje úsměv anglického útočníka Petera Beardsleye.

150 lahví šampaňského

Žádné zátky od šampaňského nevybuchovaly — bronzová medaile nebyla pro Francouze důvodem pro nějakou mimořádnou radost. Mistr Evropy po vítězství 4:2 nad Belgií v boji o třetí místo opustil dějiště šampionátu téměř tak, jako by utíkal. 150 lahví šampaňského, které mužstvo s sebou vezlo, si zase v neotevřeném stavu odvezlo s ostatními zavazadly do Paříže. Platini a spol. nemohli skrýt zklamání. Jedině prémie — zhruba čtvrt miliónu franků pro každého hráče — oslazovala předčasný odchod.

Chytrá reklama

Reklama nemusí vždycky sloužit jen konzumentům nabízeného zboží a dotyčné firmě. Výrobce známého piva „Carlsberg", už delší dobu patron dánské reprezentace, to vymyslel chytře: dal vyrobit figuríny sloužící jako zeď pro nácvik standardních situací. Když pak k nim postavil střeleckou hvězdu Elkjaera-Larsena — úspěch ze všech stran zaručený.

Pozor na idoly!

Až v Číně se projevovaly následky televizních přenosů z Mexika. Pekingský večerník varoval, že „slepá víra v idoly světového fotbalu je nezdravá" a stejně tak reklamní hysterie kolem. Čínská televize přenášela tři utkání denně. To se zdá večerníku přespříliš.

Kontrola?

„Gotti" Dienst z Basileje, rozhodčí finálového utkání na mistrovství světa v roce 1966 mezi Anglií a NSR, přihlížel utkání o třetí místo před televizní obrazovkou v tiskovém středisku v Mexico City. Jak se tam dostal přes všechny přísné kontroly? Docela jednoduše — ukázal průkaz rozhodčího FIFA ze šedesátých let . . .

Umění odejít

„Náš čas vypršel," vyslovili se shodně Brazilci Zico a Socrates po vyřazení francouzským mužstvem. Z idolů se naráz stali smutní hrdinové, u mnohých proklatci — neproměnili totiž penaltu, což je pro většinu i slabších útočníků to nejsnazší.

„Dvojka" Valdano

Jorge Alberto Valdano Castellano, ve fotbale prostě známý jako Valdano, byl nesporně mužem číslo dvě v mužstvu mistra světa Argentiny, hned za Maradonou. Soupeři ho střežili, ale ne vždy se zdarem. I ve finále vstřelil Schumacherovi chladnokrevným způsobem druhý gól. Vzhledem k výšce 188 cm, 81 kg hmotnosti a díky rychlosti a mrštnosti střílí především dobře hlavou (což nebyl případ finálového gólu). Mnozí už ho před lety odepisovali, ale jestliže ho před dvěma roky koupil Real Madrid, pak asi věděl, co činí. Valdanovi bude 31 let.

Brazílie mistrem světa

Mexičané tvrdí, že tolik krásných žen do Mexika ještě nikdy nepřijelo a že kupodivu to byly „ženské, které mluvily špatnou španělštinou", jak se některým zazdála portugalština, jíž se mluví v Brazílii. „Když Brazílie vyhrávala, byly ony ženy krásné, ale když byla vyřazena, byly Brazilky se slzami na tvářích ještě neodolatelnější." A tak Brazílii prý patří titul mistra světa ženské krásy.

Zpívaný gól

Tak zní doslovný překlad ryze mexického výrazu v případě gólu, je-li nevšední, ukázkový, ojedinělý, tedy asi takový, jaký dal Negrete nůžkami v utkání s Bulharskem — „un gol cantado" (zpívaný, vyzpívaný gól). Takže — sombrero smeknout! Negrete onen gól krásně „zazpíval", avšak kromě gólů je také proslulý jako výborný zpěvák, především lidových písní stylu „corrido" s rychlejším rytmem.

Santanův kritik

Na každém kroku se kolem něj shlukovali fanouškové — fotbalový král Pelé stále přitahuje. Zvlášť v Mexiku, kde zanechal při šampionátu v roce 1970 nezapomenutelný dojem a přivedl své brazilské spoluhráče ke třetímu titulu mistra světa. Tentokrát tu byl v trochu jiné roli: jako tvrdý kritik trenéra Teleho Santany. Pelému se hra Brazilců nelíbila a vyřazením nebyl ani moc překvapený.

Smolař smolařů

Mnozí si zajisté vzpomenou, že Daniel Passarella dovedl s kapitánskou páskou mužstvo Argentiny k titulu mistra světa 1978. Stálice argentinského fotbalu (33 let, 73 mezistátních zápasů) to měla v úmyslu letos zopakovat. Jenže všechno si poručit nedá a zdravotní potíže přímo v dějišti šampionátu udělaly tlustou černou čáru přes rozpočet. Passarella zůstal divákem a jedním z největších smolařů mexických bojů.

Jako mistři

S mužstvem NSR se jako s favoritem příliš nepočítalo. Jeho nedávné výsledky spíš naváděly k tvrzení, že tentokrát to bude pěkné fiasko. Podobné, jaké se odehrálo před dvěma roky na mistrovství Evropy ve Francii, což, mimochodem, stálo místo tehdejšího trenéra Juppa Derwalla. Jenže znovu se potvrdilo, co je herní kázeň, bojovnost a ochota vydat se ze všech sil. Argentinci měli Maradonu, Francouzi Platiniho, Brazilci Socratese a Zica, mužstvo NSR se mohlo pochlubit jen s hvězdou na lavici, s trenérem Beckenbauerem. Na hřišti to byl celek bez hvězd. A přesto (jistě i Beckenbauerovým přičiněním jako stratéga) skončili druzí jako před čtyřmi roky. A přivítání na letišti ve Frankfurtu nad Mohanem bylo (jak vidno na snímku) velkolepé. Jako by se vraceli mistři světa.

Svátek fotbalu a zlaté Argentiny

Obrazová část:
WEREK,
HORST MULLER,
ČTK/ASL,
REUTER, KICKER,
DON BALON

Plné čtyři týdny slavil světový fotbal svůj největší svátek, na jehož konci se nad hlavou Diega Maradony, kapitána reprezentačního týmu Argentiny, třpytila zlatá soška pro mistra světa. Byly to krásné čtyři týdny pro ty, kdož měli štěstí a dorazili přímo do dějiště, i pro milióny fotbalových fanoušků u televizních obrazovek. Hrál se fotbal, jaký se líbí, tedy fotbal útočný. Triumf slavila technika, rychlost a herní disciplína. Podle ohlasů ze všech zákoutí světa je fotbal na dobré cestě i dál diváky pobavit, nadchnout.

Redakční texty
(s použitím
zahraničních pramenů):
MILAN MACHO
a VÁCLAV FOLPRECHT

Okamžiky nenávratné a rozhodující

O nenávratnosti okamžiku bylo už napsáno víc, než se vejde do jedné knihovny. Mnohé okamžiky skutečně mají dech osudovosti, pro jedny šťastné, pro jiné kruté. Těch nenávratných, osudových a rozhodujících byly po celý červen na mexických trávnících desítky. Padaly v nich góly, které srážely ze sedla nebo do něj naopak posazovaly, góly krásné i usmolené, hráči se dopouštěli chyb, které jim definitivně vyrazily z rukou klíče k postupu, nebo je osvítil fotbalový duch a oni dokázali zvednout šanci, jež se už zdála být pokrytá prachem. To jsou ta věčná fotbalová dramata . . .

V 89. minutě utkání skupiny B Mexiko—Paraguay nařídil anglický rozhodčí Courtney penaltu proti Paraguaycům, kteří tři minuty předtím vyrovnali na 1:1. Většina přítomných se shodla, že to byla darovaná penalta. Přistoupil k ní idol Mexika, střelec Realu Madrid Hugo Sanchez. Namířil, ale dlouhán v paraguayské brance Fernandez střelu vyrazil. Paraguayský gólman se stal rázem hrdinou — zajistil svému mužstvu postup do osmifinále

Emilio Butragueño porazil Dány! Sám jim vstřelil čtyři z pěti gólů. Tenhle byl asi rozhodující: devět minut po přestávce osmifinále naběhl na centr a střelou hlavou posunul Španělsko do vedení 2:1. Brankář Hogh a Bertelsen už neměli minimální šanci. Španělsko postoupilo do čtvrtfinále

Velké trápení čekalo hráče NSR v osmifinálovém zápase proti snaživému Maroku. Nakonec se ale přece jenom radovali a terčem jejich nadšení se stal středový hráč Lothar Matthäus. Dvě minuty před závěrečným hvizdem ze 30 metrů obstřelil nepříliš dobře postavenou zeď marockých hráčů a míč zamířil při zemi těsně k tyči soupeřovy branky. 1:0 není nic moc, ale byl to postup

◄ *Španělský stoper Goicoechea je známý jako tvrdý chlapík. Dal to pocítit i alžírskému brankáři Dridovi. V tomhle vzdušném souboji si dělal místo loktem tak vehementně, že to Drid odnesl otřesem mozku a naraženými žebry. Alžírský brankář — ač otřesený — zůstal ještě na hřišti, vzápětí dostal od Caldereho gól a teprve nato odstoupil. Alžírsko pak inkasovalo ještě dvakrát, prohrálo 0:3 a jelo domů*

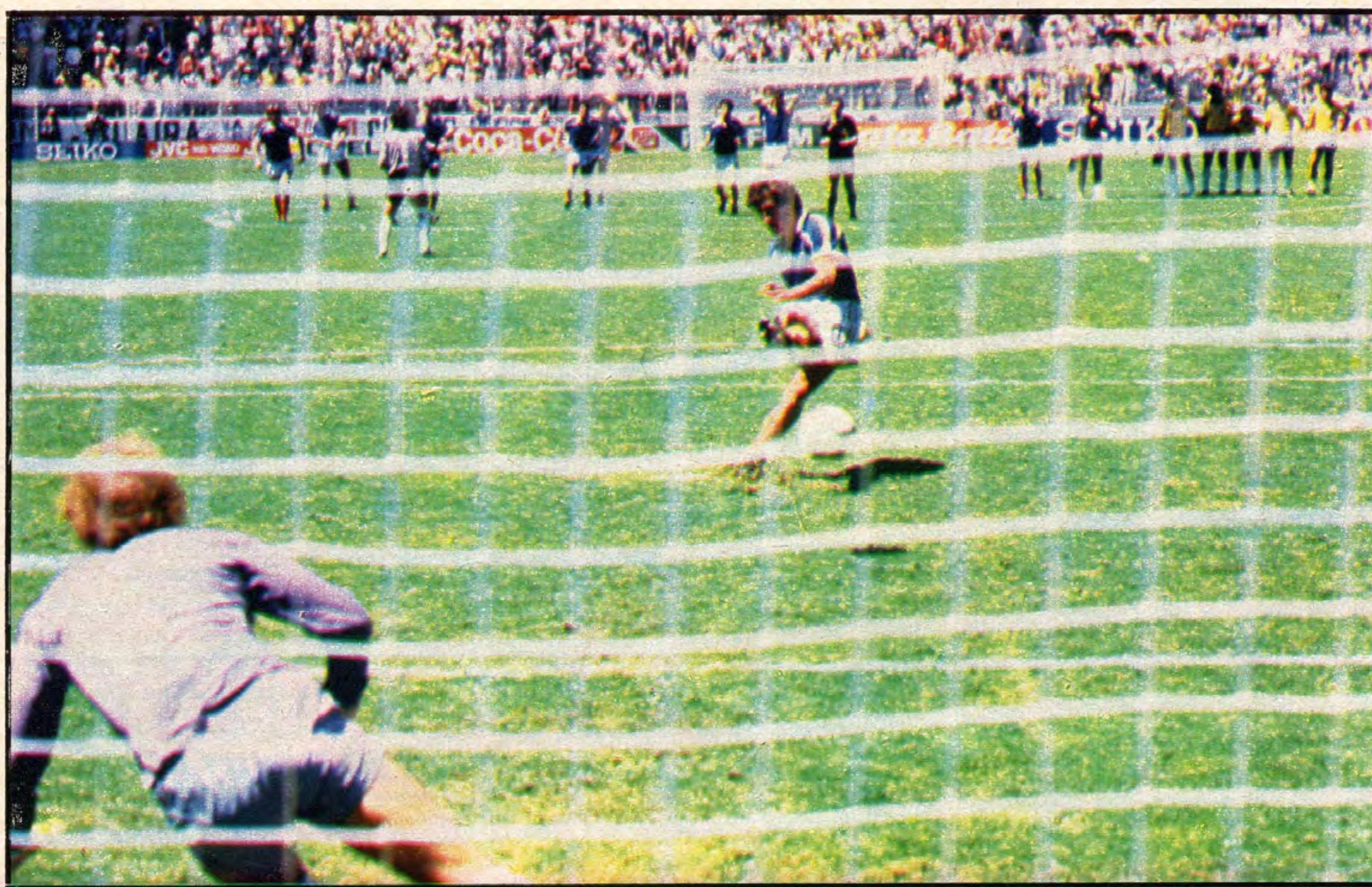
Po dvou zápasech skupiny F měli Angličané jediný bod a hrozilo jim fiasko. Napravit to mohl ještě zápas s Polskem. A v něm se vyznamenal do té doby „neviditelný" nejlepší střelec anglické ligy Lineker. Muž s číslem 10 dal všechny tři góly; tohle je jeden z nich. Anglie postoupila jeho zásluhou

Tahle střela belgického útočníka Ceulemanse v 76. minutě znamenala vyrovnání stavu osmifinálového utkání Belgie—SSSR na 2:2. Co jí ovšem předcházelo, vzbudilo značné polemiky. Nejen sovětští hráči se domnívali, že Ceulemans převzal míč v ofsajdovém postavení. Pomezní sudí nejdřív zvedl praporek nad hlavu, pak ho zase stáhl, hlavní Fredriksson ze Švédska gól uznal. Belgie nakonec v prodloužení vyhrála 4:3

Fotbalisté NSR opravdu střelecky neexcelovali, ale naštěstí měli na brankové čáře výborného Haralda Schumachera, který hodně zachránil. Jako v tomto okamžiku čtvrtfinálového utkání s Mexikem. I po nastaveném čase to skončilo 0:0, rozhodnout musely penalty. Po téhle, kterou Schumacher vyrazil Quirartemu, bylo všechno jasné: stop Mexiku, postup NSR ►

◀ A opět na scéně pokutové kopy, tentokrát ve čtvrtfinále Francie—Brazílie. Bylo to drama jak se patří! Nejdřív neproměnil Socrates, na francouzské straně ho napodobil Platini, Brazilec Julio Cesar nastřelil tyč. Stav byl 3:3 a jako poslední přišel na řadu středový hráč francouzského týmu Fernandez. Ten nezaváhal; jak vidno, brazilský brankář Carlos směr jeho střely neodhadl správně. Brazílie vyřazena!

Závěr Maradonova slalomu, ▶ nejkrásnější akce celého šampionátu. K vidění byl ve čtvrtfinálovém střetnutí Argentina — Anglie. Diego šel s míčem téměř od půlky hřiště, zbavil se pěti protihráčů, položil si i brankáře Shiltona a zvýšil vedení na 2:0. Angličané se zmohli už jen na zkorigování výsledku na 2:1

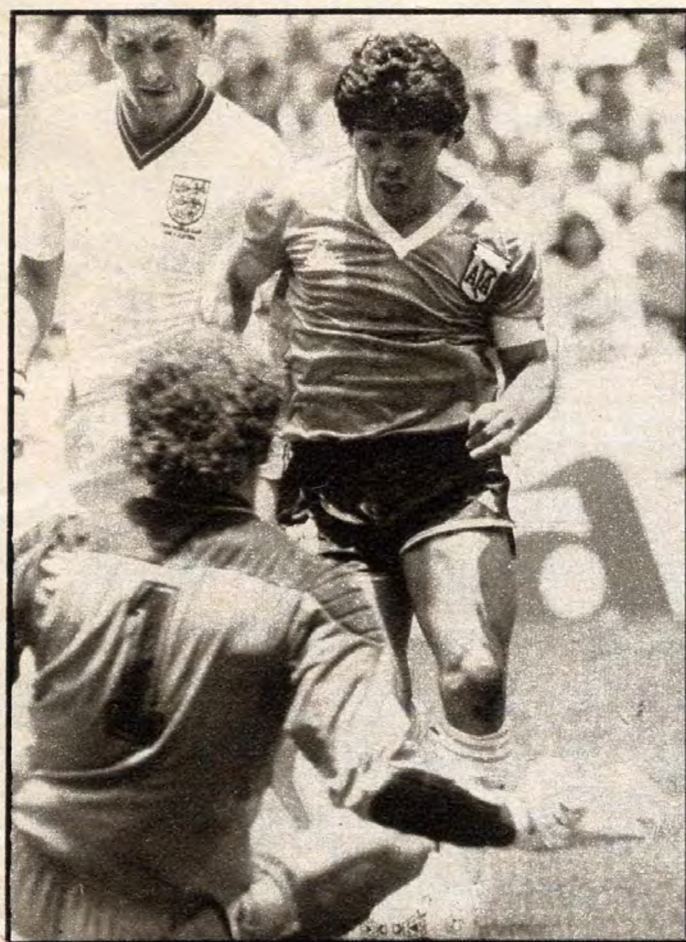

Maradonova fotbalová nabídka v semifinále Argentina—Belgie byla zase bohatá. Množství lahůdkových akcí a dvě nádherné branky do Pfaffovy sítě. Tohle je první z nich, padla v 52. minutě a Maradona přitom „vyučil" (zleva) Veyta, Pfaffa i Demola najednou

Smutným hrdinou semifinále NSR—Francie se stal francouzský brankář Bats. V předchozích zápasech „vychytal" svému mužstvu moc, začátek boje s NSR ho zastihl nepřipraveného. V 9. minutě mu Brehmeho střela nešťastně proklouzla pod tělem a tak se začalo rodit překvapivé vyřazení jednoho z favoritů. Zdrcenému Batsovi se nechtělo na nohy

Poslední gól šampionátu, který všechno korunoval. Argentina vedla ve finále nad NSR 2:0, ale Evropané nečekaně vyrovnali. Zdálo se, že v závěrečných minutách budou mít víc sil hráči NSR, ale pak to přišlo: čtyři minuty před koncem poslal Maradona pas dopředu na sprintujícího Burruchagu (uprostřed), za nímž se pustil ke stíhačce Briegel, ale Burruchaga měl náskok a podél vyběhnuvšího brankáře Schumachera stanovil výsledek 3:2. Argentina se stala mistrem světa! ▶

Do třetice rozstřel ze značky pokutového kopu. Konal se ve čtvrtfinále Belgie—Španělsko, jehož výsledek po prodloužení zněl 1:1. Neproměnil jediný: Španěl Eloy. U Belgie skórovali Claessen, Scifo, Broos, Vervoort i L. van der Elst a všichni společně se takhle radovali nad postupem do semifinále

DEJTE MI MARADONU, JÁ VÁM DÁM TITUL MISTRA SVĚTA!

Nedělní štěstí

„Diego byl dítě, které mi dalo nejmíň práce. Vzpomínám, že skoro celou noc na devětadvacátého října jsem tancovala. On vlastně se mnou. Nevěděla jsem, jestli to bude zase holčička, jako čtyřikrát předtím, nebo klučina. Následující den se už ozvaly příznaky. Když jsem brzy ráno třicátého vystoupila z taxíku a vešla do brány kliniky v Lanúsu, jedné z čtvrtí Buenos Aires, na podlaze jsem spatřila mozaiku velké hvězdy z perel. Vstoupila jsem se všemi přirozenými průvodními bolestmi, které připravuje rodící se život. Pět minut po sedmé přišel na svět. Doktoři se na mě podívali, zdravotní sestry stály hned vedle. „Tohle je opravdový chlap, samý sval... Blahopřejeme vám, paní Maradonová!" Byla neděle. A o nedělňáčcích se říká, že budou mít v životě štěstí... Diego v deseti měsících už běhal a slídil po míči."

Za necelých šestadvacet let tohle dítě štěstěny málem umačkali na Aztéckém stadiónu v Mexico City. Argentina se stala podruhé v historii fotbalovým mistrem světa. K titulu ji s kapitánskou páskou dovedl Diego Armando Maradona. Zázračné dítě světového fotbalu. Ten přešťastný den pro celou Argentinu byla — neděle.

Po Diegovi porodila Doña Tota ještě další tři syny. Lalo, Hugo a Claudio fotbalový míč taky ovládají. Hugo, jak se zdá, jde v Diegových šlépějích: loni se představil na mistrovství světa šestnáctiletých v Číně.

Zatím ale plní stránky novin Diego. Komentáře, rozhovory, klipky, fotografie, pomluvy, obvinění, vyvrácení pomluv, spory... To všechno s sebou nosí sláva. I Diegova sláva. Doña Tota to někdy nechce chápat — ale musí. Přivedla ho na svět a ta malinká ploška, fotbalové hřiště, hodně často točí celou zeměkoulí.

„Maminko, jednou budeme mít hodně peněz," řekl Diego v roli Sibyly. To ještě v době, kdy ani nepomyslel na vůz o rozměrech stodoly, v jakých se vozí bohaté hvězdy z celuloidových pásků promítaných na plátna celého světa. Nejen nepomyslel na čtyři kola, ale ani na řidičský průkaz, protože tehdy bylo jeho dopravním prostředkem jízdní kolo. „Budeme mít hodně peněz a postavíme dům."

To se taky stalo. První velký výdělek padl na stavbu vilky na pobřeží směrem k Punta del Este.

Matka — to je Diegovo nejcitlivější místo.

Před několika roky se stal obětí provokace. Mladík, který ještě nebyl plnoletý, byl najat, aby za nesmyslných okolností vymáhal na Diegovi autogram. Jak se dalo očekávat, neuspěl. A tak se začal slovně strefovat do matky. Vulgárně. Urazil ji.

„Svou mámu nenechám urážet," vykřikl Diego, vztekle vystartoval z kordonu hlídačů a onoho mladého, leč o hlavu vyššího provokatéra zbil.

Žaloba chtěla vytřískat především reklamu. Nikoliv Diegovi, ten ji už tehdy nepotřeboval, protože byl známější než všichni žalobci dohromady i se svými kamennými paláci, ale přihřát na případu se měl širší okruh advokátů. Maradonova vina — reakce na urážku matky — něco stála, ale ne zase tolik, kolik žaloba požadovala.

Jednal Diego správně? Viděno byrokratickým výkladem zákonů, pak jistě nikoliv, ale jeho obrana matčiny cti byla adekvátní útoku, prostředí i formě útoku. Kdyby chtěl jeho advokát kráčet cestou soudních tahanic, mohl případ doutnat i několik let a přiživit se na něm ještě o několik desítek lidí víc.

• • •

V sobotním programu „Sábados Redondos" uvedl televizní moderátor malého podsaditého klučinu s černou hřívou: „Jmenuje se Diego, je mu osm let. Dívejte se, co umí s fotbalovým míčem."

Dívali se. V němém úžasu sledovali každý Diegův nenucený, přirozený pohyb, mazlení s míčem. Tohle snad ani není možné! To dovedl jedině Pelé!

Diego začal s fotbalem v pěti. Na hřiště s ním chodil otec. V deviti už střílel góly za první žákovské družstvo Argentinos Juniors. Říkali jim „Los Cebollitas" (Cibulky). Běžně nakládali svým soupeřům po deseti gólech. Žáky River Plate jednou pokořili dokonce 20:0, většinu gólů vstřelil Dieguito, jak mu mnozí dodnes říkají. Boca Juniors porazili 6:0. Když náhodou prohráli (to byla moc řídká výjimka), Diego i jeho spoluhráči plakali.

„Neplač, Dieguito, jednou budeš nejlepší fobalista na světě," řekl mu jakýsi starší chlapec, kterého ani neznal.

V patnácti mu natáhli dres prvního mužstva. Nebylo mu celých šestnáct, když debutoval v ligovém zápase. Nastoupil do druhého poločasu s číslem 16 na zádech. Bylo to doma, na stadiónu Argentinos Juniors. Diváci ho přijali s ovacemi, přesto se mu rozklepala kolena. Ale dal gól.

Za dva roky pořádala Argentina mistrovství světa. Trenér Menotti o Diegovi věděl, vyzkoušel ho v přátelském zápase, ale do konečné nominace ho nezařadil.

„Je příliš mladý a nezkušený," řekl.

„Ale Pelé hrál ve stejném věku na mistrovství světa ve Švédsku, dokonce byl o měsíc mladší," útočili Menottiho oponenti.

Ale Menotti byl tvrdohlavý jako beran. Měl svou velkou hvězdu — Kempese. Diegovi bylo nanic.

„Diego, neměj obavy," prohlásil Menotti veřejně, „tvůj čas přijde. Pod mým vedením se staneš nejlepším fotbalistou na světě."

Vždycky když mu bylo do pláče, někdo mu řekl — budeš největší!

• • •

„Diego, musí to pro vás být únavné a nudné, když se s vámi jedná jako s bohem, že?"

„Ano, určitě. Všichni si myslí, že Maradona musí nutně přijíždět na trénink v rolls roycu, bydlet v ohromném paláci a být neustále obklopený kordonem policie. Ve skutečnosti žiju docela pokojným životem navzdory tomu, co by si mnoho lidí přálo."

„Takže tohle myšlenka žije jen v představě vašich fanoušků?"

„Jistě. Samozřejmě, trocha toho bláznovství se mi taky líbí, ale většina z toho, co se o mně říká, patří do říše fikce."

„Vás a Platiniho považují za největší idoly současného fotbalu. Co soudíte o Michelovi?"

„Považuju ho za skvělého fotbalistu. Jednou se říká, že je lepší on, po týdnu jsem to já, ale neberu to moc vážně. Prostě považuju Platiniho za mistra par exellence. Líbí se mi fotbal, jaký hraje."

„Jaký je mezi vámi hlavní rozdíl?"

„Platini hraje líp v obraně než já. Já se rád pohybuju na strategických místech pole, ale vpředu. Michel se překvapivě objevuje v pásmech střelby, zatímco já tam jsem pořád. Tohle je, myslím, největší rozdíl. Platini je lepší konstruktér herních situací, zatímco já musím častěji manévrovat s míčem vpředu."

• • •

Smutek nad tím, že nemohl být při dobývání titulu mistra světa před domácím publikem, přebolel o rok později. Japonsko pořádalo druhé mistrovství světa týmů do

20 let. Hvězdou toho klání byl Diego, šampiónem se stala Argentina. Svět si jeho jméno dobře zapsal do paměti.

Diego s neuvěřitelnou samozřejmostí procházel obranami argentinských mužstev, proplétal se lesem nastrčených pastí a střílel góly. Za pět let v Argentinos Juniors bylo těch gólů 121, za sezónu v Boca Juniors 28.

Ve dvaaosmdesátém ho přilákalo Španělsko — a hned dvakrát. Nejdřív kvůli světovému šampionátu, hned nato natáhl dres FC Barcelona. Ale tohle nebyla Diegova země zaslíbená. Na mistrovství světa ho soupeřovi obránci nijak nešetřili.

„Tohle nejsou zápasy, ale hon na Maradonu," zlobil se trenér Menotti.

Nejvíc se do Diega opíral italský obránce Gentile.

„Blahopřeju, Gentile splnil svůj úkol znamenitě," uznal Maradona, ale nebylo těžké v jeho hlase vystopovat ironický tón.

Giganti světového sportu

„Každý hraje, jak umí a je věci rozhodčího, jak důrazně se proti hrubostem postaví. Mám na nohách hodně ran, ale budu hrát dál. Čeká nás boj s Brazílií."

Ten byl pro Diega osudný. Ačkoli za zákroky na něj nešel žádný hráč do šatny s červenou hanbou, Maradonu tohle postihlo. Surově fauloval a šel ven! Stalo se to v době, kdy už nikdo nepochyboval, že Argentina dohrála, neboť už předtím podlehla Itálii.

Ale byla to jen rozcvička na to, co ho čekalo krátce nato ve španělské lize. Jeho přestupem do Barcelony padly všechny dosavadní rekordy, počínaje částkou za přestup a konče polemikami kolem téhle události roku ve Španělsku. Jenže v první sezóně byl Diego na hřišti jenom v sedmi zápasech. Jinak si léčil rány. Tu nejtěžší od „proslulého" Goicoetchey z Athlética Bilbao, který se mimo jiné podepsal i na Berndu Schusterovi.

Fotbalový svět dostal další ujištění, že tahle krásná hra se sama zabije, dopustí-li se likvidace hráčů, kteří toho umějí desetkrát víc než jejich likvidátoři.

Unavený se před dvěma roky přemístil do Neapole. V italské lize mu tolik neubližují. Ctí hlavně to, co mu nadělila příroda a co on svou vůli dopěstoval.

Letos ho vyhlásili nejlepším hráčem italské ligy.

● ● ●

„Cítíte se v italském fotbale doma?"

„Ano. Tady se nesetkávám s takovou agresivitou a násilím jako ve španělské lize. Cítím se v Neapoli šťastný, protože můžu každou neděli hrát. A to je hlavní."

„Jste zastáncem teorie, podle níž v modernim fotbale musí umět jeden hráč bránit i útočit?"

„Myslím si, že především musí každý hráč umět hrát. Všichni mají plnit poslání, jež povede k vítězství mužstva: obránci v obraně, záložníci ve středu pole a útočníci vpředu. To ale v žádném případě neznamená, že například střední útočník musí myslet jen na góly. To samo k vítězství nestačí. Ani tři nejlepší světoví útočníci vedle sebe nemusejí vstřelit gól."

„Slavní lidé mívají taky neřesti. Co vy?"

„Nepiju a nekouřím. Příležitostně si pochutnávám na dobrém jídle. Jedinou mou „neřestí" je vášeň pro krásné ženy. Zatímco jiný si vypije a vykouří pár cigaret, já si rád vyjedu v pěkném voze . . ."

„Věnujete se i jinému sportu?"

„Hraju tenis. Zbožňuju tenhle sport."

„Kdybyste nebyl fotbalista, v jakém odvětví byste toužil stát se hvězdou?"

„Rád bych byl mistrem v atletice. Strašně se mi líbí prostředí obklopující velké atlety."

„Nechtěl byste být pilotem formule jedna?"

„Ne, třebaže rád řídím. Ale v klidu a s jistotou."

„Jak žijete mimo fotbal?"

„Hodně času trávím se svou matkou. A taky se svou snoubenkou Claudií, je-li zrovna v Neapoli. Rádi si vyjdeme na procházku nebo s přáteli do kina. Přirozeně — ne v Neapoli. Kromě toho trénuju se svým soukromým trenérem, cítím-li, že něco musím vybrousit. Jinak je můj život docela prostý. Nejsem bůh, nejsem número uno, jak všichni tvrdí. Líbí se mi prostý život."

„Už jste pomyslel na budoucnost, na chvíli, kdy od fotbalu odejdete?"

„Ano, hodlám fotbalu zanechat dřív, než fotbal nechá mne. Ale je těžké si představit život bez oněch kouzelných devadesáti minut ryzí zábavy s míčem. Na druhé straně vím, že se pomalu blížím k třicítce, vždyť je mi skoro šestadvacet. Pomyslím-li na neustálé tlaky každou hodinu, kdy nejsem na hřišti, cítím, že bych měl přestat. Jsem doslova nemocný, nevydaří-li se mi v neděli zápas. Radši na tyhle záležitosti moc nemyslet a brát život jak jde . . . Ačkoli myšlenky na klidný život s rodinou, s dětmi mě napadají stále častěji."

● ● ●

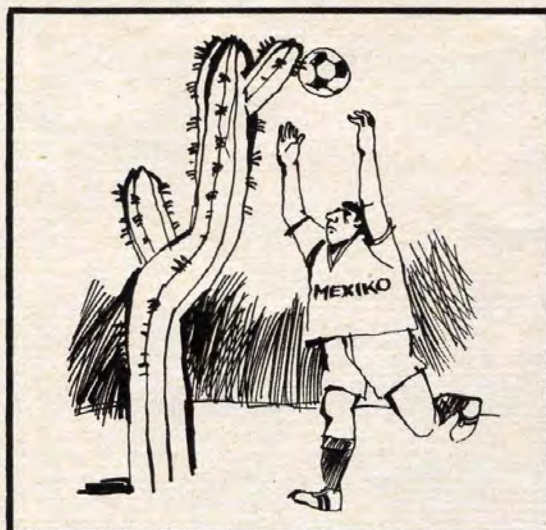
V Mexiku Diego ukázal hodně. Pomineme-li onen trapný gól rukou v zápase s Anglií, byly to jen samé povznášející okamžiky. Maradona dává fotbalu radost z mladistvého pohybu. Je jako živé stříbro, mrštná kapka toho kovu, rtuť tekoucí z teploměru. Možná není génius, ale je velký.

Hvězda. Snad vzácnější než ta vymozaikovaná na podlaze porodnické kliniky v Lanúsu, kde poprvé na svět zakřičel. Nebylo to slovo — GÓL!?

PETR ZADRAŽIL 4xMS

PRR–

koníku! Nesmíš mi utéct, říká jeden z uruguayských trenérů Ganeglius kapitánu reprezentace Rodolfo Rodriguezovi při tréninku. Trénink to byl vynalézavý a tvrdý, ale v zápasech tu tvrdost Uruguayci přeháněli. Sám kapitán Rodolfo po návratu domů říkal, že on i jeho kamarádi hráli v Mexiku příliš tvrdě na úkor techniky. Až moc

HRR!

SPORTOVNÍ FOTOPÁRY VE FOTBALOVÉM CHRÁMU

nastavila ta nádherná hra zrcadlo gestům radosti i smutku. Na ty radostnější byl lepší pohled a tak není divu, že objektivy fotoreportérů zamířily na Dána Elkjaera hned poté, co vstřelil Uruguaycům třetí branku. A zase naopak na chvíle smutku při neproměněné šanci Platiniho (vlevo je Bossis) při semifinálovém utkání. Obě tyto fotografie jako by chtěly ukázat, že právě tak

SE VZÝVÁ ŠTĚSTÍ

VLADO JAVORSKÝ

PODÍVEJTE SE, PANE PUMPIDO,

když začne pršet, tak se míč nehází na mokrý trávník, ale hned se posílá výkopem nebo výhozem do hřiště. Ještě jednou se k tomu míči macešsky zachováte a ukážu vám žluťáska . . ." Italský rozhodčí Agnolin se kvůli tomu mokrému míči nakonec rozčiloval zbytečně. Za chvíli totiž

PŘESTALO PRŠET

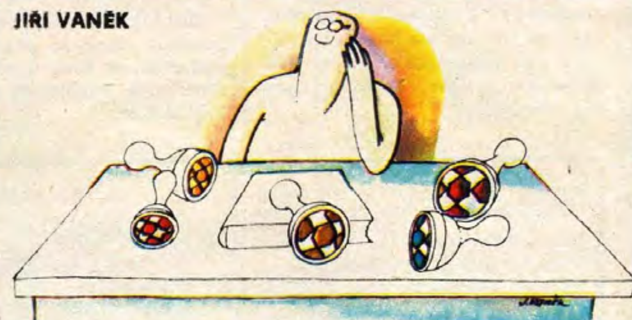

CÍSAŘ

má stát vždy v čele, nikdo ho nesmí zakrývat, každý hned na první pohled musí poznat, komu se má vzdávat čest. Tak tomu bylo i na lavičce fotbalistů NSR. Ale jistě ne proto, že by se Franz Beckenbauer tlačil dopředu, ale proto, že nevydržel sedět a chtěl být neustále v kontaktu s hráči na hřišti. Po MS „Kaiser" Franz říkal: „Byly to nervy, ale konec dobrý, všechno dobré. Potřebuji si teď zklidnit nervy a proto se už vidím

NA DOVOLENÉ...

PRACOVITÉ

ruce a hlavy fotoreportérů dělaly organizátorům — a také hráčům — někdy problémy. Za každou brankou se jich tlačily stovky a někdy nezbyl třeba Maradonovi ani kus pořádného místa když kopal rohový kop.

V Mexiku bylo na 5000 novinářů, z toho plná pětina s fotoaparáty. Je to někdy k zlosti, zakrývají výhled, někdy mezi ně vlétne rozeběhnutý fotbalista, ale . . . Ale jsou součástí velkého fotbalu, bez nich by to nebylo ono. A nebýt jich, nemohlo by vzniknout třeba ani tohle číslo Stadiónu. Nenadávejme jim, pochopme je, vždyť nám sbírají místo pylu exkluzívní záběry. Jsou to

VČELKY!

GARY LINEKER SI VĚŘIL: SVATBA AŽ PO FINÁLE

Anglický rekordman

Moudrý muž myslí na všechno. Gary Lineker prozřetelně stanovil datum své svatby až na pátého července. Nejprve se chtěl 29. června stát mistrem světa. Jeho druhý cíl zněl: král střelců. To první mu sice nevyšlo, ale kanonýrem číslo jedna je.

Na mexických stadiónech se Lineker pohyboval po celou dobu mistrovství se zavázaným zápěstím levé ruky. Při závěrečném soustředění totiž utrpěl zlomeninu jedné kůstky. Jen tím byl nápadný v prvních zápasech. Pověst nejlepšího střelce anglické ligy ovšem nepotvrzoval. Až přišel onen zápas s Polskem, v němž se trefil hned třikrát.

Zatímco Lineker střílel góly (v uplynulé sezóně v Anglii jich bylo 40), jeho rodiče udržovali stánek s ovocem a zeleninou na trhu Garyho rodného Leicesteru. Z Leicesteru pochází Lineker i fotbalově. Odtud si ho za patřičně tučné odstupné odvedl liverpoolský Everton. V jeho barvách se stal králem ligových střelců a pro reprezentačního trenéra Robsona mužem, kterého chce mít v útoku.

Se svými šesti góly se sice Gary Lineker ani zdaleka nepřiblížil rekordmanovi Justu Fontainovi, který ve francouzském dresu nastřílel na mistrovství světa 1958 ve Švédsku 13 branek, dokonce ani Maďaru Sándoru Kocsisovi s 11 góly na šampionátu 1954 či 10 střelám do černého Gerda Müllera z NSR při mistrovství světa 1974, nicméně anglický rekord mu náleží. Bobby Charlton, Geoff Hurst a Roger Hunt, členové mistrovské jedenáctky z roku 1966, to dotáhli na čtyři góly. Charlton ve 14 utkáních na třech mistrovstvích, Hurst v šesti zápasech při dvou účastech a Hunt rovněž v šesti startech v roce 1966.

Gary Lineker překonal třikrát polskou obranu, dvakrát paraguayskou a šestý gól vstřelil ve čtvrtfinále Argentině, budoucímu mistru světa.

Při zápase s NSR se Jesper Olsen (vlevo) a spolu s ním i Arnesen ještě mohli radovat . . .

JESPER OLSEN: SMOLAŘ, KTERÝ POMOHL VYŘADIT DÁNSKO

Chci zapomenout!

Už si každý myslel, že Dánové půjdou o přestávce osmifinálového zápasu se Španělskem do šatny s jednogólovým náskokem, který zařídil Jesper Olsen střelou z pokutového kopu. Jenže tentýž hráč se nejméně z poloviny postaral o vyrovnání: neuváženou přihrávkou, snad to měla být „malá domů", přihrál docela volnému Butragueňovi a ten vyrovnal.

V Queretaru se po utkání konala velká „fiesta España", stovky lidí tančily a radovaly se nad postupem Španělů do čtvrtfinále. Do hotelu přišli o něco později i dánští hráči; se svěšenými hlavami, duševně na dně. Co se stalo pak, je typické pro to, s čím se svěřenci trenéra Pionteka v Mexiku setkávali: oslavující Španělé utvořili špalír a obdařili Dány hromovým potleskem. Slabá útěcha, ale kavalírské gesto. Gesto, které ovšem nemohlo utěšit jednoho člověka: sedmadvacetiletého Jespera Olsena, dánského smolaře. Přesto ale tahle hvězda Manchesteru United odpovídala novinářům.

„Chápu, že se mě chcete zeptat na tu osudnou zpětnou přihrávku. Chtěl jsem poslat míč našemu brankáři; je to docela normální. Jenže přehlédl jsem Butragueňa . . ."

Co v takovém okamžiku člověk cítí?

„Zlomek sekundy poté jsem věděl, co se stane — a člověk tu stojí a nemůže nic dělat. Je to nepochopitelné: měl jsem tolik možností a udělal jsem to jediné, co jsem udělat neměl — a nevím proč."

Takové zkraty občas člověka přepadnou.

„Ne, ne, mně se nic takového ještě ‚nepodařilo'. A to je právě to, co mě nejvíc zlobí: zrovna se to muselo stát v takovém zápase, který sledovaly milióny lidí na celé zeměkouli, a kde šlo o tolik."

Dvě hodiny po skončení utkání byl už Jesper Olsen přece jen klidnější.

„Teď se musím pokusit zapomenout."

Zkrat v tomhle duelu ovšem nepostihl jen Olsena. Celé dánské mužstvo ve druhém poločase selhalo. Co na to Jesper?

„Kolegové mi po zápase vůbec nic nevyčítali. Kromě toho se necítím jako jediný zodpovědný za krutou porážku 1:5. Hráli jsme moc ofenzívně, organizace hry nebyla na rozdíl od předchozích zápasů dobrá. Každý se chtěl postarat o vítězství na vlastní pěst. Kdyby ovšem za stavu 1:1 Elkjaer—Larsen využil gólové šance, možná bychom se bavili o tom, jak se těšíme na čtvrtfinále. Ale to je prostě fotbal, to je mistrovství světa. Přesto považuju k.o. systém za dobrý. Pravda, tři zápasy jsme po výborných výkonech vyhráli a jeden jediný prohráli a jsme venku, ale diváky baví právě ta skutečnost, že teď už není možné žádné taktizování."

ANI ZLOMENINA JEJ NEPORAZILA

Bolestný vykřičník

Tak krutý dovede být fotbal. Portugalci se ještě radovali ze skvělého úvodního vítězství nad Anglií, nacházeli se v nejlepší náladě, prožívali lehký tréninkový zápas — a vtom se to stalo: nenápadná srážka, krátké chřupnutí, bolestný výkřik — a pro jednoho z nich mistrovství definitivně skončilo. Hlavní hrdina tragédie se jmenuje Manuel Bento.

Osmatřicetiletý (!) brankář a kapitán portugalské jedenáctky se chtěl se svým mužstvem probojovat aspoň do semifinále. Tvrdil to. Najednou mu osud udělal zlou čáru přes rozpočet.

„To je prostě fotbal," prohlásil třiašedesátinásobný reprezentant, když ho převezli na kliniku v Monterrey, kde mu sdělili zdrcující diagnózu: zlomenina levého kotníku!

Konec, je po všem. Jen jeden zápas trval sen o mistrovství světa.

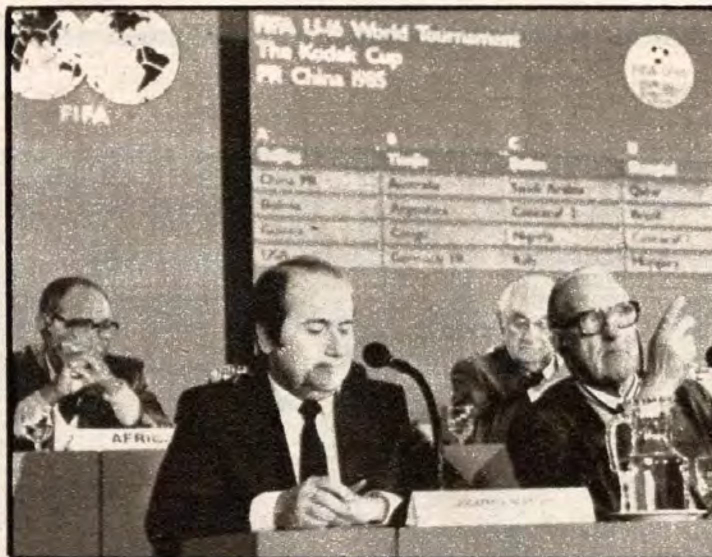
„Člověk se jednou dostane na šampionát, a pak ho potká taková smůla," vzdychl.

Bento, brankářský pomník Benfiky Lisabon, který získal sedm titulů mistra země a pětkrát Portugalský pohár a hájil branku v 59 utkáních evropských pohárů, byl po téhle své nejčernější chvíli moc a moc smutný.

Ale taky už plný důvěry: „Doufám, že zlomenina se rychle zhojí a že zase budu moci brzy stát v brance."

Na odchod tedy nepomyslel. Dobře si totiž uvědomuje, že takový blázen do fotbalu jako on nemůže najednou přestat. I když je fotbal někdy tak krutý.

Sepp Blatter a po jeho levici dr. Joao Havelange

JAK TO VIDĚL SEPP BLATTER, GENERÁLNÍ SEKRETÁŘ FIFA

K.o. systém nedal k.o. fotbalu

Od té doby, co se zavřely brány 13. mistrovství světa, zrodily se desítky a stovky hodnocení toho, co bylo v Mexiku po čtyři týdny k vidění. Samozřejmě že se fotbalovým svátkem zabývali i čelní představitelé FIFA, kteří v některých okamžicích, především v úvodu šampionátu, měli čím se zabývat a co hasit. O něco hovornější než předseda dr. Joao Havelange je generální sekretář Sepp Blatter. Tady jsou některé jeho názory.

„Po sportovně technické stránce jsme viděli úspěšný šampionát. Zavedením k. o. systému, kterému můžeme říkat i pohárový systém, jsme se vrátili k pramenům. Z mistrovství světa se stal skutečný Světový pohár. Z velkých hvězd jsme ale viděli jen a především Maradonu, což je nadlidská osobnost srovnatelná s Placidem Domingem mezi pěvci. Působivé byly i výkony brankářů."

Když se řeč stočila na organizaci mistrovství, Sepp Blatter spokojeností už tak nehýřil:

„Provedli jsme řadu porad s mexickým organizačním výborem, vypracovali jsme detailní seznam povinností pořadatele a stejně tak i podrobné kontrolní seznamy. Ale ne vždy to mělo žádoucí výsledek. Organizaci příštího mistrovství světa v Itálii vezme FIFA pevněji do rukou, bude organizátory školit a ne spoléhat na to, že pocházejí z typicky fotbalové země a budou umět dokonale organizovat i záležitosti mimo hřiště. Naší zásadou je víc profesionality, i v oblasti tisku. Musím ovšem uznat, že fotoreportéři se chovali na stadiónech neuvěřitelně ukázněně, takže po téhle stránce bylo všechno v naprostém pořádku."

Předseda organizačního výboru šampionátu Guillermo Canedo se nechal slyšet, že by Mexiko mohlo s klidem uspořádat mistrovství opět za osm let. K tomuto přání se generální sekretář FIFA sice nestaví ze zásady zamítavě, nicméně jeho názory nejsou pro Mexičany jen lichotivé.

„K tomu je třeba vzít v úvahu celé prostředí, v němž se šampionát odehrává. Takové mistrovství světa není jen fotbalovým kláním, ale stojí uprostřed širšího kontextu. V tom se Mexiko jevilo spíš negativně. Znamená to, že FIFA musí pořádající zemi vybírat pečlivěji, aby vzala vítr z plachet kritikám, které se na její hlavu snášejí."

Jaký byl největší sekretářův dojem?

„To, že jsme viděli dobrý fotbal, skutečný fotbal, kdy se hráči po utkání loučili potřásáním ruky a netáhli se z trávníku jako vandráci."

Ostrá kritika se zabývala debaklem televizních přenosů v úvodu šampionátu. Co učinit pro to, aby se něco podobného neopakovalo?

„Koncem roku uzavřeme novou smlouvu se stejným mezinárodním televizním konzorciem; nikoliv se soukromníky. Se soukromými společnostmi bychom sice mohli vydělat víc peněz, ale nám jde o to, aby se mistrovství světa vysílalo po celém světě. Budeme jmenovat technickou pracovní skupinu, která s italskou televizí RAI prohovoří všechny otázky. Práce skupiny začne co nejdřív."

Po šest týdnů, ve dne, v noci, pracovalo v Mexiku zhruba 20 pracovníků z curyšského sekretariátu FIFA. Vedle toho bylo najato a zaplaceno pro jednotlivá města dalších 15 profesionálních pracovníků z různých svazů různých kontinentů. FIFA na to vynaložila zhruba 600 000 švýcarských franků.

K často diskutované otázce rozhodčích řekl Sepp Blatter:

„Můj názor se poněkud liší od názoru předsedy dr. Havelangeho. Když už jsou na mistrovství světa nejlepší hráči, měli by utkání řídit i nejlepší rozhodčí, snad po dvou třech ze špičkových zemí. Ti ostatní by měli být nominováni k jiným našim soutěžím, jako je mistrovství světa do šestnácti let, mistrovství světa juniorů nebo olympijský turnaj. O všech otázkách kolem rozhodčích budeme jednat v říjnu."

Řada stadiónů byla při zápasech šampionátu poloprázdných, což se v tak fotbalové zemi, jakou Mexiko je, neočekávalo. Jenže ceny vstupenek zřejmě přesahovaly možnosti Mexičanů. Nehrozí to i v Itálii za čtyři roky?

„V Mexiku panují docela jiné poměry. Cenová politika byla špatná. Rozhodující jsou skutečnosti a zvyklosti země, otázka, co si diváci mohou dovolit a kolik chtějí za lístek na fotbal vydat."

Čtyřtýdenní fotbalový maratón se některým kritikům zdál příliš dlouhý; vždyť přesahuje i délku olympijských her. Hrozí, že diváci začnou pociťovat přesycenost fotbalem. Diváci v dějišti i u televizních obrazovek.

„S těmi svými devětadvaceti dny se šampionát skutečně táhne příliš dlouho. Museli jsme ovšem brát ohled na extrémní podnebí v Mexiku a nechat hráčům delší přestávky na obnovu sil. V Itálii celý turnaj zkrátíme, i proto, abychom udrželi zájem publika. Časová úspora se projeví v první fázi bojů; místo patnácti dnů se bude hrát jen devět. Tři utkání v devíti dnech — to je pro mužstva dobrý rytmus. V Mexiku jsme měli jen dva začátky zápasů, v Itálii se může hrát například od šestnácti, osmnácti a dvaadvaceti hodin."

Tolik názory Seppa Blattera, muže, pro kterého den začíná fotbalem a fotbalem taky končí. V jeho rukách se sbíhají všechny nitky světového fotbalového dění. Ve formě se udržuje tím, že denně ráno od sedmi do osmi hraje tenis. V osm začíná jeho pracovní den, v Mexiku končil obvykle až okolo třiadvacáté hodiny, s přestávkou na oběd. K tomu ještě reprezentační povinnosti vyplývající z funkce, ale ty generální sekretář FIFA omezoval na minimum.

◀ *Pro Maradonu nebyl žádný souboj předem ztracený, ani ten ve finále s Försterem a brankářem Schumacherem*

AŽ KE ZLATÉMU SNU

Nikdo menší než Cesar Luis Menotti, v roce 1978 trenér mistra světa Argentiny a poté jeden z nejostřejších kritiků, tvrdil, že jeho nástupci dr. Carlosu Salvadoru Bilardovi se nepodaří postavit mužstvo, které by zopakovalo úspěch starý osm let. V neděli 29. června na Aztéckém stadiónu se asi poněkud začervenal. Neboť Bilardovo mužstvo v ten den dospěchalo ke svému zlatému snu.

V průběhu mexických bojů prohlásil Diego Maradona, že má-li se Argentina stát mistrem světa, nesmí žádný novinář překročit práh kabiny. Vztahy mezi sportovním tiskem a Bilardem byly už dlouho jako natažená struna. Slova na stránkách novin nezněla medově, spíš ironicky, někdy i žlučovitě, každopádně nešetrně.

Vypořádá se teď trenér Bilardo se svými kritiky? Nebude si brát servítky před ústa?

„Ne, to vůbec nemám v úmyslu," říká. „Jako trenér musím žít s tím, že experti od novin mají vždycky na všechno jiný názor a všechno vidí lépe. S tím jsem se vyrovnal už dávno."

Člověk musí opravdu občas něco nepříjemného spolknout. Otázka argentinských novinářů, zda by mužstvo dosáhlo stejného výsledku bez Maradony, byla podlá.

Bilardo ovšem zůstal nad věcí. Řekl: „Maradona hrál tak dobře, jak jsem doufal. Jeho a Valdanovy mezinárodní zkušenosti se vyplatily. Kromě toho si ovšem myslím, že vedle nich vyrostli a k úspěchu velice přispěli takoví hráči jako Cuciuffo, Ruggeri, Giusti, Garre a Enrique."

O Maradonových kvalitách se zmínil belgický trenér Guy Thys: „S Maradonou bychom se asi dostali i my do finále. Představuje ono plus, které rozhoduje o vítězství. Každý ze čtyř semifinalistů by se s Maradonou pravděpodobně probojoval do finále."

Snad by bylo přehnané tvrdit, že Bilardo je hazardér, ale nefilozofoval tolik jako Menotti a spíš vsadil na účelnost. To mu taky Menotti mockrát vyčetl — prý Argentinci nehrají argentinský fotbal, krásný na pohled.

Menotti možná zapomněl, co se psalo po historickém úspěchu Argentiny v roce 1978. Většina komentářů tehdy zapochybovala nad tím, zda by se Menottiho výběr stal mistrem světa, kdyby se šampionát odehrál jinde než v Argentině. Vůbec už cesta do finále měla své velké úskalí. Tehdejší systém dvou semifinálových skupin, z nichž jejich vítězové postoupili přímo do finále a druhé čekal duel o třetí místo, nařizoval domácím hráčům skupinu vyhrát. Vedle Argentiny v ní účinkovala Brazílie, Polsko a Peru. Při remíze s Brazílií muselo rozhodnout skóre. Protože se utkání nehrála ve stejnou dobu, věděli Argentinci před zápasem s Peru, že musejí zvítězit čtyřbrankovým rozdílem. Vyhráli 6:0 ... Určitá část zahraničního tisku pak tvrdila, že se Peruánci vzdali tak snadno nejen pro krásné oči Menottiho nebo Kempese.

Fakt ovšem je, že v roce 1978 měla Argentina vynikající hráče, počínaje brankářem Fillolem a konče kanonýrem Kempesem. Po skončení mistrovství zakotvilo přes polovinu hráčů v cizině: Fillol, Passarella, Tarantini, Bertoni, Ardiles, Villa, Barbas, Hernandez, Ramon Diaz.

Ani ve Španělsku před čtyřmi roky neměl Menotti špatné mužstvo. Už se do něj pochopitelně nebál zařadit Maradonu (jako čtyři roky předtím), zato některé jiné mladé a nadějné fotbalisty dál ignoroval. Tentokrát Argentina ztroskotala v semifinálové skupině.

Bilardo měl o něco těžší práci, protože se mu nedostalo takové finanční podpory jako jeho předchůdci. Nejdřív musel několik zvučných jmen vygumovat ze sestavy. Nechtěl stavět jména, ale efektivní hráče, včetně nejosvědčenějších legionářů jako jsou Maradona, Valdano nebo Passarella. Nesměl si dělat těžkou hlavu z toho, že mu těsně před

začátkem šampionátu vypadl zraněný Passarella a že ve čtvrtfinále nemohl nastoupit ani zkušený Garre. Vsadil na důvěru náhradníků a ti mu to oplatili špičkovými výkony.

„Svým hráčům jsem vždycky důvěřoval, i když byli vystaveni ostré kritice. A potom — vždycky jsme se drželi našeho kursu: odpovědi jsme nedávali na tiskových konferencích ani v rozhovorech, nýbrž na hřišti," říká Bilardo.

Na pováženou bylo Bilardovo postavení už v kvalifikační skupině o postup na světový šampionát. Argentinci se museli vypořádat s Venezuelou, Kolumbií a Peru. Zvlášť Peruánci zle kousali. V posledním rozhodujícím utkání, které se hrálo skoro na den přesně rok před finále a na místě, kde Argentina v roce 1978 dobyla titul, byly připraveny oslavy k postupu, ale 90 minut se žilo jako v agónii. Světelný ukazatel strašil vedením Peruánců 2:1 a konec se neúprosně blížil. Pak Passarella ztlumil míč na hrudi, nechal ho dopadnout na trávník a krásnou střelou nastřelil tyč, od níž se míč vrátil před Garecu, který zajistil vyrovnání a postup do Mexika.

Tím Bilardo překonal první a velmi nesnadnou překážku.

Mnoho dalších ho čekalo v Mexiku.

Tou relativně nejsnadněji překonatelnou měla být v prvním zápase Jižní Korea. Po vítězství 3:1 řekl trenér Bilardo: „Neměli jsme potíže, abychom uplatnili svou hru. Dali jsme rychle dva góly, což nám pomohlo. Jen mě mrzí, že soupeř hrál velice nečistě." Přidal se i Maradona: „Nečekal jsem, že se setkám s celým arzenálem nečistých zákroků."

Druhým soupeřem byl mistr světa Itálie. To už byla vážnější zkouška Maradony & spol. Skončila 1:1. „Bod beru všema deseti," řekl Bilardo. „Bylo to utkání, které pro nás mělo klíčový význam." Argentina v tomhle zápase nikterak nenadchla, takže Gianni Rivera, nějdejší hvězda italského calcia, litoval, že Itálie ztratila vyhraný zápas.

Před třetím zápasem v základní skupině prohlásil argentinský trenér, že nejdůležitější je vyhrát, být první ve skupině a střetnout se tedy v osmifinále s relativně slabším sokem. Po výhře 2:0 to potvrdil: „Podařilo se vyhrát, jsem spokojený."

Tím přijatelným soupeřem byla Uruguay. Jenže tahle jihoamerická derby nebývají zrovna z nejkorektnějších. Toho se obával i Maradona: „Nebojím se herní síly soupeře, obavy mám jedině z toho, aby se moc nepřitvrdilo. To má v rukách rozhodčí Agnolin z Itálie. Jeho zkušenosti slibují, že se bude hrát opravdu fotbal."

Argentina dosáhla hubeného vítězství 1:0. Bilardo to komentoval slovy: „Zatím se nám příliš nedaří střelecky. Jediný gól v zápase s Uruguayí nám sice stačil k postupu do čtvrtfinále, ale v příštích zápasech by to mohlo být málo."

Ve střetnutí s Anglií dostal obránce Cuciuffo za úkol osobně střežit kanonýra soupeře Linekera. „Jsem na tuhle roli zvyklý," přivítal ji hráč. Argentina vyhrála 2:1 dvěma góly Maradony. O obou se vedly dlouhé diskuse: první padl rukou a svět bude Maradonovi dlouho zazlívat, že použil tohoto fíglu, druhý byl snad nejkrásnější ze všech, které v Mexiku padly.

„Maradona potvrdil, že je jasně nejlepší na tomhle mistrovství," prohlásil Bilardo.

„Klobouk dolů před argentinským mužstvem," řekl uznale anglický trenér Robson. A přidal: „Viděl jsem, že Maradona dal gól rukou. Že ho rozhodčí Bennaceur uznal, považuju v takovéhle soutěži za naprosto nepřijatelné!"

Argentina se probojovala do semifinále, tedy mezi čtyři nejlepší týmy. Jako jediná z Jižní Ameriky. Vedle Francie se právě jméno Argentiny nejčastěji objevovalo jako favorit. Kupodivu tenhle názor sdílel už i Menotti. Maradona řekl: „Můžeme se stát mistry světa, protože cítím, že po tom všichni moji spoluhráči nesmírně touží."

„Díky Maradonovi jsme nad Belgií zvítězili snadněji, než jsem předpokládal," sekl Bilardo po semifinále poklonu svému kapitánovi. „Diego nehrál na vlastní tričko, ale pro mužstvo." Trenér poražených Thys: „Maradona si dělal na hřišti co chtěl!"

Po výhře 2:0 nad Belgií stála tedy Argentina na prahu finále. Ovšem nikoliv s Francií, jak se předpokládalo, nýbrž s NSR. A otázka zněla: kdo zastaví Maradonu?

Curyšský Sport napsal: „Ze šedých myší se stávají osobnosti!" Měl tím na mysli hráče, kteří najednou pod vlivem minulých výsledků narostli: vousatý středový hráč Batista, technik Burruchaga, mohutný Ruggeri a těžko kontrolovatelný Enrique. Naopak někteří hráči své místo v mužstvu ztratili. Pasculli a Borghi nebyli schopni podat očekávané výkony a Bilardo nehodlal trpět žádné polovičatosti — to se nevyplácí.

Argentina dala zapravdu expertům, kteří předpokládali její vítězství. Nebylo to oslnivé finále, ale vyhrál v něm útočný fotbal.

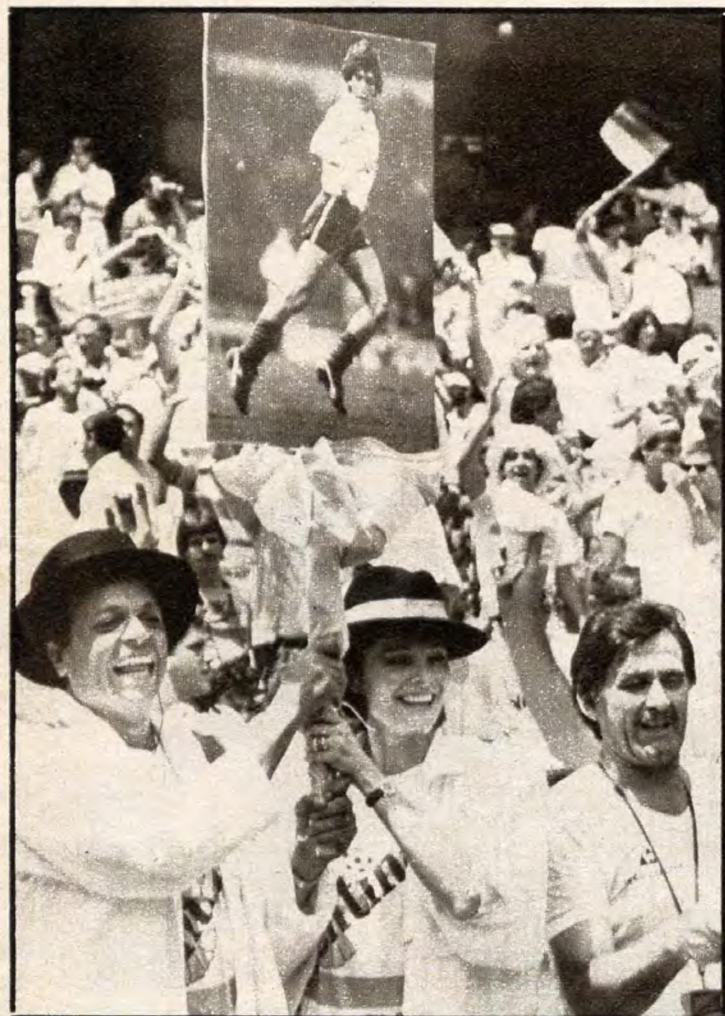
„Argentina ukázala, že se neskládá jen z Maradony. Tohle je vítězství kolektivu," řekl Maradona. Na otázku, zda se cítí jako nejlepší světový fotbalista současnosti, odpověděl: „Cítím se jako mistr světa. A líp už se ani cítit nemůžu."

„Fotbal je sport bez hranic, neustále se vyvíjí," odpověděl Bilardo na dotaz, zda se tímhle titulem Argentiny nachází latinskoamerický fotbal o krok vpředu před evropským. „Na tomhle mistrovství světa jsme viděli, že na celém světě hrají talentovaní fotbalisté. Ale technika sama nestačí." Tím zašifrovaně odpověděl i všem svým kritikům, kteří mu po tři roky předhazovali, že zrazuje „pravý argentinský fotbal", tedy právě fotbal včerejška, který se Bilardo tvrdošíjnou prací snažil překonat. „Naučil jsem se snášet kritiku; i kritiku od svých přátel," řekl ještě.

V oné hektické hodině radosti z vítězství právě přestalo fungovat satelitní spojení s Argentinou a trenér Bilardo chtěl v prvé řadě přijmout blahopřání argentinského prezidenta Alfonsína.

Maradonu zase čekalo nepředvídané „prodloužení". Shromáždění novináři museli čekat na argentinskou hvězdu půldruhé hodiny — z jednoho prostého důvodu: Maradona byl vylosován k antidopingové zkoušce a skoro mrtvý únavou a vylouhovaný netrpělivě čekal na okamžik, kdy bude moci poskytnout „materiál". Teprve pak mohl rozdávat rozhovory.

Maradona ví, jak velký podíl má na tomhle triumfu trenér Bilardo, jemuž argentinský tisk

Tihle fanouškové se nemohli a ani nechtěli zapřít: Maradonova podobizna na transparentu každému napověděla

Muž, který třetím finálovým gólem změnil zlatý sen ve skutečnost: Burruchaga

přezdívá „El Narigón" (Nosatec). „Nosatec" je ve skutečnosti jemný muž, lékař s hbitýma rukama a moudrým úsudkem. Ovšem když hrával za Estudiantes La Plata, což bývalo pořádně ostré mužstvo, dovoloval si tajná extempore, a to nikoliv taháním za tričko či trenýrky soupeřů, nýbrž občas někoho píchl špendlíkem!

Jako trenér začal v Kolumbii, kde vedl reprezentační mužstvo, poté se chopil šance ve svém klubu Estudiantes, který přivedl v roce 1982 k mistrovskému titulu. Tenhle úspěch mu zajistil místo po odstupujícím Menottim u argentinské reprezentace. Je považován za inovátora v argentinském fotbalu, respektuje charakter každého svého hráče, jeho zvláštnosti. Je stoupencem technického fotbalu, krátkých a rychlých přihrávek na jeden dotek a perfektní kontroly míče. Přednost dává kolektivní souhře, obětování se kolektivu, boji.

Proto okamžitě po závěrečném hvizdu brazilského rozhodčího Filha vstoupil na hrací plochu a dlouho se objímal s Maradonou, jemuž tak děkoval za to, že se hvězda nestala primadonou, ale primášem.

Nejslastnější okamžik dr. Carlose Salvadora Bilarda

Takhle Valdano „rozebral" bulharskou obranu ▶

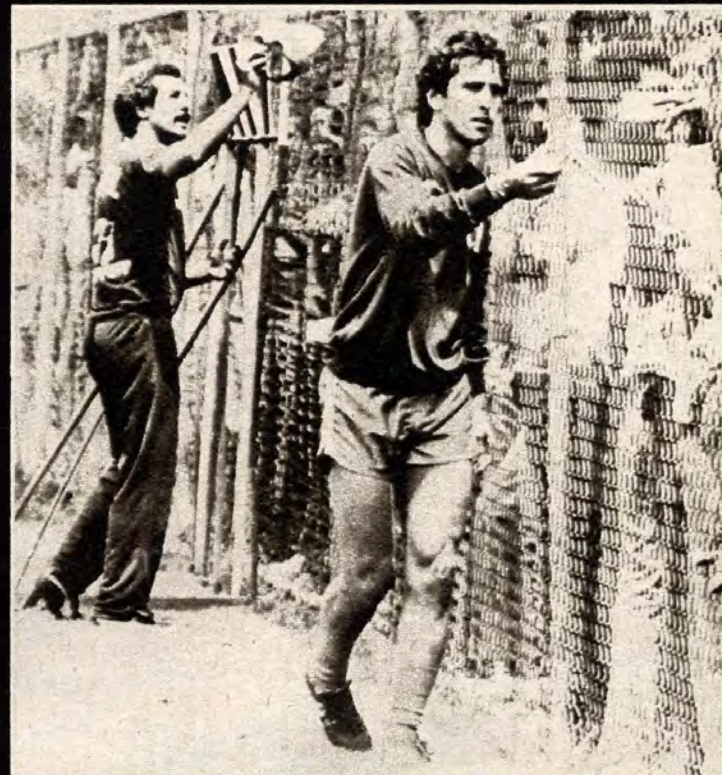
Z OBRAZOVÉHO REJSTŘÍKU ZAHRANIČNÍCH FOTOREPORTÉRŮ

MAGAZÍN

ZAHAJENÍ. Bylo skutečně velkolepé, zcela podřízené mexickému folklóru a mexickým tancům. Ovšem ze měsíc, po finálovém utkání, patřil Aztécký stadión už jen argentinskému tangu . . .

TRÉNINKY. Většinou se konaly za zavřenými dveřmi, bez „špiónů" a bez diváků. Ale ani drátěný plot neodradil v Guadalajaře tisíce Mexičanů, aby nesledovaly brazilské hvězdy. Ty nebyly skoupé na autogramy. Junior a Zico názorně předvádějí, jak se dá okem drátěného plotu prostrčit lístek a tužka . . .

MĚL NA LÍSTEK? Asi ne. Mexiko žilo po celý měsíc fotbalem a tak není divu, že všechny plácky byly plné kluků, kteří si hráli na Maradony, Elkjaery, Socratese a v tomto případě určitě na Lariose . . .

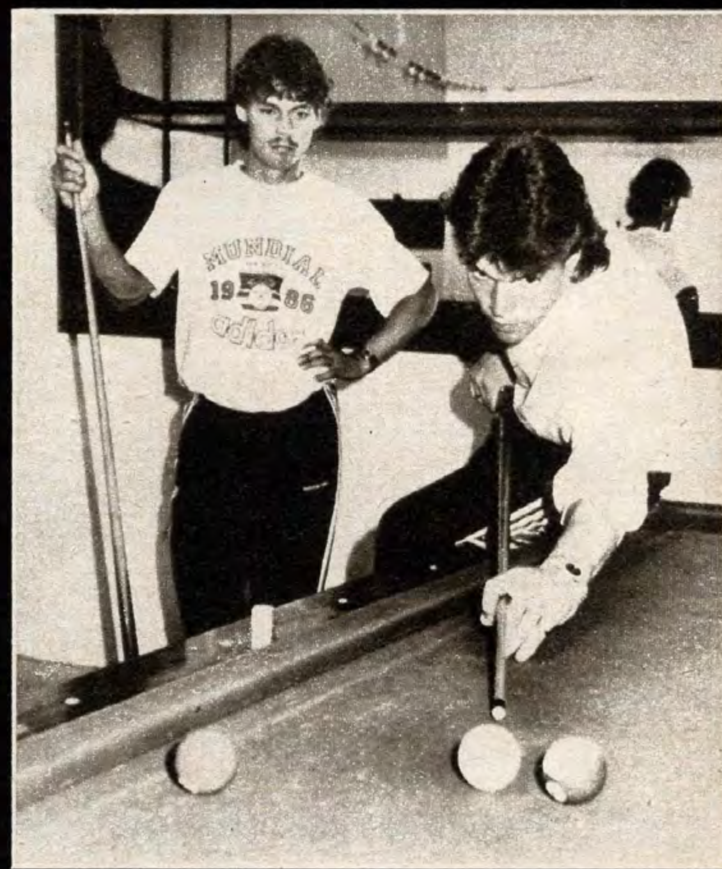

SUPERMIČ. Měli ho před penziónem minulí mistři světa. Bruno Conti se ještě usmívá, jak mu ale bylo, když je Francouzi předčasně poslali domů?

◄ SUVENÝR, SUVENÝR . . . Trička, klobouky, míče. Těch se v Mexiku prodalo nejvíc. Ale bylo jich prý vyrobeno tolik, že se v zemi Aztéků — a s nimi i další drobnosti — budou nabízet ještě za tři čtyři roky. Cizích diváků přece jen nepřijelo do Mexika tolik, kolik se očekávalo.

OÁZY KLIDU. Všechny výpravy žily mimo hlavní mexické město, obyčejné v penziónech, či sportovních zařízeních. Jako třeba hráči NSR. A co večer? Buď sledovat televizi, anebo přišel k dobru kulečník — v tomto případě vyplnil dlouhý čas Thonovi a Matthäusovi. ►

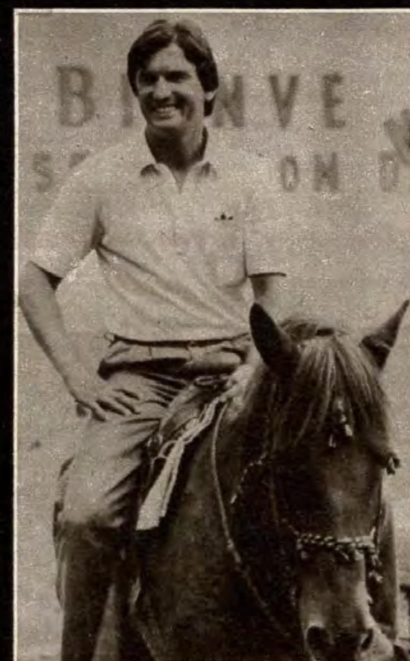

DIVACI vytvářeli na stadiónech tu nejbarevnější kulisu. Kulisu také značně hlasitou. Ale bez ní by velký fotbal nebyl fotbalem. Čtenáře tentokrát nenecháme hádat, jestli poznají, o koho jde. Napovíme jim, že na snímcích je slavný španělský Manolo s bubnem, Argentinci s obrovskou 30 metrů dlouhou vlajkou, dále potom nositel vlajek na těle v podání italského fanouška, a konečně ti červení jsou dánští Vikingové . . .

ÚSMĚV ZNAČÍ ÚSPĚCH. To je krédo trenéra francouzské reprezentace Henri Michela, který se v Guadalajaře, před semifinálovým bojem s NSR, jel projet na jedné farmě na koni. Byl hned středem pozornosti fotoreportérů a titulky jako Michel je na koni, Sedí pevně v sedle atp. zaplavily francouzský tisk. Jestli potom Michel se jel projet před zápasem o třetí místo, to se nám už zjistit nepodařilo.

CO SÁM NA SEBE CHCE A DOKÁŽE PROZRADIT EMILIO BUTRAGUEŇO?

Střelec

Na hřišti útočný jako sup, mimo hřiště krotký jako srnka: Emilio Butragueňo. Nestal se sice králem střelců, ale o jeden střelecký rekord tohoto mistrovství se přece jen postaral — vstřelil nejvíc gólů v jednom utkání. Dánům nadělil čtyři.

Upozornil na sebe před časem v FC Castilla, fotbalové líhni Realu Madrid. Před čtyřmi roky se dostal až do finále Španělského poháru, právě proti Realu. Castilla prohrála 1:6, přesto se zúčastnila Poháru vítězů pohárů, neboť Real měl právo hrát Pohár mistrů. Dnes tvoří Butragueňo spolu s Mexičanem Hugo Sanchezem a Argentincem Valdanem pravděpodobně nejlepší útočné trio v Evropě.

Následující rozhovor je výjimečný tím, že na připravené otázky krotká „srna" Butragueňo odpovídal bez přípravy, okamžitě.

— Jméno a narození?

— Emilio Butragueňo Santos, narozen 22. července 1963 v Madridu.

— Jste narozen ve znamení raka — odpovídá to vašemu charakteru?

— Ano.

— Máte rád býčí zápasy a box?

— První ano, profesionální box ne.

— Jde-li vám v patách žena, jste polichocen?

— Ano.

— Jaký byl váš dětský idol?

— Johan Cruyff.

— Co děláte o volných dnech?

— Chodím s kamarády do kina nebo čtu.

— Váš oblíbený filozof?

— Sokrates.

— Chováte doma nějaké zvíře?

— Ne.

— Jaký jiný sport kromě fotbalu vás přitahuje?

— Tenis a basketbal.

— Jaké máte oblíbené jídlo?

— Paella. Je to rýže, maso, měkkýši, uzené, zelenina.

— Jaký aperitiv pijete před jídlem?

— Žádný.

— Pomáháte matce při domácích pracech?

— Ne.

— Hrajete karty, sázíte v loterii nebo sazce?

— Nic takového.

— Kdybyste si zahrál ruletu, na jaké číslo byste vsadil?

— Sedmnáct.

— Která z her by vám šla nejlépe?

— Ruleta.

— Jakou nejlepší radu jste v soukromém životě dostal?

— Nevzpomínám si.

— Vaše největší lidská ctnost?

— Houževnatost.

— Váš nejlepší přítel.

— Je jich několik.

— Kdybyste měl žít na pustém ostrově, co byste si s sebou vzal?

— Lidi, které mám rád.

— Které noviny nebo časopisy si kupujete?

— Záleží na tom, jaké mi přijdou pod ruku.

— Kolika cizími jazyky mluvíte?

— Žádným.

— Vyprávějte nějaký vtip.

— Jsem špatný vypravěč.

— Kam zamíříte o dovolené — na pláž, nebo do hor?

— Na pláž.

— Kolik utratíte za oblékání?

— Hodně.

— Když jste byl malý, čím jste chtěl být?

— Fotbalistou.

— Nebýt fotbalista, čím byste chtěl být?

— Diplomatem.

— Máte nějaký předsudek?

— Ano, hodně.

— Oblíbený hudební skladatel nebo zpěvák?

— Brahms a Steve Wonder.

— Kterou nejkrásnější ženu jste kdy viděl?

— Nevzpomínám si.

— Jaký nejkrásnější obraz jste kdy spatřil?

— Nejvíc se mi líbilo dílo Ležící Kristus od Beato Angélika.

— Jakou báseň byste teď hned zarecitoval zpaměti?

— Nějakou od Pedra Salinase.

— Váš nejoblíbenější nápoj?

— Minerální vody z Vichy.

— Vyprávějte nějakou historku z fotbalového života.

— Krátce před začátkem zápasu Real — Andrlecht mi trenér Amancio řekl, že musím dát tři góly. Poslechl jsem ho a dal je.

— Chtěl byste být anglickým králem nebo monackým princem?

— Monackým princem.

— V které době byste chtěl žít?

— V klasickém Řecku.

— Čím chcete být, až budete starší?

— Šťastným člověkem.

— Kde žijete raději — ve městě nebo na venkově?

— Ve městě.

— Myslíte si, že jste ve fotbale ohodnocen odpovídajícím způsobem?

— Ano.

— Je Miguel Muňoz dobrý trenér?

— Ano.

— Vaše hráčské nedostatky?

— Střelba hlavou a četné další.

— Je španělský fotbal surový?

— Nepříliš.

— Který rozhodčí je nejlepší?

— Neodpovím.

— A nejhorší?

— Neodpovím.

— Nejlepší španělští hráči současnosti?

— Michel, Gordillo a Zubizarreta.

— Nejlepší na světě?

— Maradona, Zico, Platini.

— Vzpomínáte si na svůj debut v lize?

— Ano.

— Co byste k němu řekl?

— Skoro nic.

— Co je nejlepší, nejošklivější a nejhorší ve španělské lize?

— Neodpovím.

— V které zemi se hraje nejlepší fotbal?

— V Brazílii.

— Co soudíte o ženském fotbalu?

— Není špatný.

— Co halový fotbal?

— Rozvíjí dobře techniku.

— Věříte, že není důležité vyhrát, ale zúčastnit se?

— Ne.

— Popište ideálního trenéra.

— Ten, který se stará o hráče.

— Chováte někdy zášť?

— Ne často.

— Jste stoupencem hesla „vyhrát za každou cenu"?

— Ne.

— Nejlepší rada, kterou jste dostal ve sportovním životě?

— Být skromný.

— Jakou máte největší fotbalovou ctnost?

— Od toho jsou kritici.

— Chtěl byste být trenérem?

— Ne.

— Dáváte fotbalu, co si vyžaduje?

— Ano.

— Jaké jste prožil největší životní zklamání?

— Žádné.

— Jaké fotbalové pravidlo byste navrhoval upravit?

— Dávat body za góly.

— Jak byste rozlišil slávu od popularity?

— Sláva je podložena význačnými činy, popularita nikoliv.

— Umíte hrát šachy?

— Ano.

— Jste ostražitý nebo inteligentní?

— Inteligentní.

— Víte, kdo byl Montezuma?

— Aztécký panovník.

— Kdo byl baron de Coubertin?

— Zakladatel současných olympijských her.

— Víte, jak se jmenuje hlavní město Tanzánie?

— Vím: Daar es Salaam.

— Jaká je vaše oblíbená historická osobnost?

— Michelangelo.

— Kdo myslíte, že byl nejpozitivnější osobností dějin?

— Jednu bych nedokázal vybrat, myslím, že jich bylo několik.

— Vyjmenujte pět Španělů, kteří byli v dějinách nejdůležitější.

— Ti, kdož bojovali za to, o čem si myslím, že je správné.

— Jak byste vyřešil problém nezaměstnanosti?

— Vytvářel bych víc pracovních příležitostí.

— Jak byste skoncoval s terorismem?

— Zavedl bych společnost bez zášti.

KLÍPKY

OPRAVDU? Gary Lineker, nejlepší střelec MS, je proslulý svým klidem. Nikdy nezvyšuje hlas, s nikým se nehádá, nepře, nehašteří. Ale jeho přítelkyně (dnes už vlastně manželka) na něj vyzradila, že přece jen za dlouhou dobu jejich známosti zvýšil hlas, a to když ona mu řekla „ano" a on rozjařený hlasitě zvolal: „Opravdu?"

JEŠTĚ ŠTĚSTÍ... V Rio de Janeiru zněl po každém zápase Brazilců řev klaksonů vozů záchranné lékařské služby. Jornal de Brasil to komentoval: „Ještě štěstí, že se Brazílie neprobojovala do finále. To bychom zůstali bez fanoušků!"

BRAVO! „Krásný jako Raquel Welchová byl můj druhý gól, co jsem dal Shiltonovi," prohlásil Diego Maradona o oné brance, kdy ne rukou, ale nohama oklamal anglickou obranu včetně brankáře. Připomeňme, že slavné americké herečce irsko-bolivijského původu je pětačtyřicet let.

DISCIPLÍNA. Šéf reprezentace NSR Franz Beckenbauer prokázal pevnost své ruky. Náhradního brankáře Ulliho Steina poslal předčasně domů, neboť „činil jistá prohlášení". Fotbalový svět se pousmívá: To měl „císař" štěstí, že si nevzal do mužstva Bernda Schustera — toho by musel poslat ne domů, ale přinejmenším do Nepálu a ještě na vrcholek Mount Everestu, aby ho utišil.

TROCHU PRACHU. Střelný prach, to je to, co mi chybí, zřejmě usoudil Luis Fernandez, známý jako „neúnavné plíce" mužstva Francie. S pařížským klubem St. Germain se sice stal mistrem, ale přesto se rozhodl přestoupit do konkurenčního Racingu. V Mexiku se šeptalo, že zřejmě touží být i obávaným kanonýrem. Racing je totiž finančně vydržován zbrojní firmou Matra, v jejíchž skladech nějaká ta špetka střelného prachu jisté zbyde.

ZVÝŠENÍ ROZVODOVOSTI? Jak napsal belgický list „La Lanterne", padesát procent tamních žen usoudilo, že šampionát ničí manželství. Většina belgických mužů prý usínala na židli nebo pohovce, utrmácena nočními televizními maratóny z Mexika, nebo skoro do rána zírala na obrazovku a na nic jiného se už nezmohla. Nehledě k tomu, jak zasáhla do domácího účetnictví zvýšená spotřeba elektřiny...

NEDOČKAL SE. Jistý turecký fanoušek mužstva NSR slíbil, že stane-li se Beckenbauerův tým mistrem světa, obdaruje každého jeho člena drahým orientálním kobercem. Moc nechybělo, aby musel slib splnit.

NEJ - NEJ - NEJ

Nejlepší hráči MS

1.	Maradona (Argentina)	1282 bodů
2.	Schumacher (NSR)	344 bodů
3.	Elkjaer (Dánsko)	236 bodů
4.	Platini (Francie) Pfaff (Belgie)	224 bodů
6.	Lineker (Anglie)	200 bodů
7.	Amoros (Francie)	168 bodů
8.	Butragueño (Španělsko)	156 bodů
9.	Tigana (Francie)	124 bodů
10.	Socrates (Brazílie)	104 bodů

Nejlepší střelci

1.	Lineker (Anglie)	6 branek
2.	Maradona (Argentina)	5 branek
	Butragueño (Španělsko)	5 branek
	Careca (Brazílie)	5 branek
5.	Altobelli (Itálie)	4 branky
	Bělanov (SSSR)	4 branky
	Elkjaer (Dánsko)	4 branky
	Valdano (Argentina)	4 branky
9.	Ceulemans (Belgie)	3 branky
	Claesen (Belgie)	3 branky
	J. Olsen (Dánsko)	3 branky
	Völler (NSR)	3 branky

Nejlepší střelci na všech MS

1. Müller (NSR) 14 branek (1970—74)
2. Fontaine (Francie) 13 branek (1958)
3. Pelé (Brazílie) 12 branek (1958—70)
4. Kocsis (Maďarsko) 11 branek (1954)
5. Rahn (NSR) 10 branek (1954—58)
   Cubillas (Peru) 10 branek (1970—78)
   Lato (Polsko) 10 branek (1974—82)
8. Ademir (Brazílie) 9 branek (1950)
   Vava (Brazílie) 9 branek (1958—62)
   Seeler (NSR) 9 branek (1958—70)
   Eusebio (Portugalsko) 9 branek (1966)
   Jairzinho (Brazílie) 9 branek (1970—74)
   Rossi (Itálie) 9 branek (1978—82)
   Rummenigge (NSR) 9 branek (1978—86)

Nejdéle udržel čisté konto na MS brazilský brankář Carlos. Trvalo 339 minut, než ho překonal Platini.

Nejrychlejší gól vstřelil Španěl Butragueño. V 63. vteřině zápasu překonal Jenningse v brance Severního Irska.

Nejlepší fotbal se hraje v Latinské Americe? Hovoří o tom skutečnost, že souboj Latinská Amerika—Evropa na MS v Mexiku skončil 9—6—2, když jen Dánsko porazilo Uruguay 6:1 a Anglie Paraguay 3:0. Celkové skóre 27:18.

Nejlepší sestava — tzv. All-stars tým — jak ho po MS sestavili novináři: Schumacher (NSR) — Josimar, Julio Cesar (oba Brazílie), Bossis, Amoros — Fernandez (všichni Francie), Maradona (Argentina), Ceulemans (Belgie) — Careca (Brazílie), Bělanov (SSSR), Laudrup (Dánsko).

Nejvíce branek — vždy 7 — padlo ve dvou utkáních: Dánsko—Uruguay 6:1 a Belgie—SSSR 4:3. Hráčům SSSR patří další primát, nejvyšší vítězství: SSSR—Maďarsko 6:0.

Nejvíce penalt viděli diváci právě v Mexiku. Těch „normálních" 16 (a plnou čtvrtinu jich exekutoři zahodili — Jevtušenko (SSSR), Sanchez (Mexiko), Altobelli (Itálie) a Zico (Brazílie), navíc potom 27 pokutových kopů, které rozhodovaly o postupu do čtvrtfinále a semifinále.

Nejvíce střelců měli v mužstvu Francouzi. O jejich 12 branek se rozdělilo 9 hráčů. Na dalších místech jsou SSSR (8 střelců), Belgie (7), Argentina (jen 5!) a Brazílie (4). Celkem padlo v Mexiku 132 gólů a ani jednou neskórovali fotbalisté Kanady.

Nejvíce vylučovaným týmem byli Uruguayci. Dva z nich opustili hřiště před konečným hvizdem, Bossio a Batista. Dalšími hříšníky byli Sweeney (Kanada), Wilkins (Anglie), Hanna (Irák), Arnesen (Dánsko), Aguirre (Mexiko) a Berthold (NSR).

Nejnapomínanějšími hráči byli Sanchez (Mexiko) a Fenwick (Anglie). Oba během MS dostali 3 žluté karty, dalších 16 hříšníků bylo napomenuto dvakrát. Celkem rozdělili rozhodčí 138 žlutých karet. Jedině na Maďary žádná nezbyla. A jaké bylo pořadí?

11	Argentina, Uruguay
10	Mexiko
8	Belgie, NSR, Anglie, Itálie, Irák
7	Španělsko, J. Korea
6	Francie, Skotsko
5	Maroko, Sev. Irsko, Paraguay, Polsko
4	Brazílie
3	Bulharsko, Dánsko, SSSR
2	Alžírsko, Portugalsko, Kanada
0	Maďarsko

Nejvíce diváků na světovém šampionátu vidělo právě Mexiko. Ale jen proto, že se tu podruhé hrálo 52 utkání. Pořadatelé oznámili, že prodali 2 441 731 vstupenek a že turnikety stadiónů prošlo 2 191 300 diváků. Znamená to, že v průměru vidělo každé utkání 42 140 diváků. Ale rekord drží Brazílie z roku 1950. Tehdy tam chodilo v průměru na zápas 60 773 diváků.

Pořadí podle bodů

Tato tabulka samozřejmě není směrodatná, i když i zde figuruje na nejčelnějším místě Argentina. Předkládáme ji jen pro dokreslení obrázku o účinkování jednotlivých mužstev, počtu jejich zápasů a zisku bodů.

1.	Argentina	7	6	1	0	14: 5	13
2.	Francie	7	4	2	1	12: 6	10
3.	Brazílie	5	4	1	0	10: 1	9
4.	Mexiko	5	3	2	0	6: 2	8
5.	NSR	7	3	2	2	8: 7	8
6.	Španělsko	5	3	1	1	11: 4	7
7.	Dánsko	4	3	0	1	10: 6	6
8.	Belgie	7	2	2	3	12:15	6
9.	SSSR	4	2	1	1	12: 5	5
10.	Anglie	5	2	1	2	7: 3	5
11.	Maroko	4	1	2	1	3: 2	4
12.	Itálie	4	1	2	1	5: 6	4
13.	Paraguay	4	1	2	1	4: 6	4
14.	Polsko	4	1	1	2	1: 7	3
15.	Portugalsko	3	1	0	2	2: 4	2
16.	Bulharsko	4	0	2	2	2: 6	2
17.	Uruguay	4	0	2	2	2: 8	2
18.	Maďarsko	3	1	0	2	2: 9	2
19.	Skotsko	3	0	1	2	1: 3	1
20.	J. Korea	3	0	1	2	4: 7	1
21.	Sev. Irsko	3	0	1	2	2: 6	1
22.	Alžírsko	3	0	1	2	1: 5	1
23.	Irák	3	0	0	3	1: 4	0
24.	Kanada	3	0	0	3	0: 5	0

Aztécký stadión v hlavním mexickém městě byl centrem šampionátu. Hrálo se na něm nejvíc utkání, devět, pochopitelně to zahajovací Itálie—Bulharsko 1:1 a finále Argentina—NSR 3:2

Gary Lineker

(ANGLIE)

Šestadvacetiletý kanonýr anglické ligy z liverpoolského Evertonu se chvíli na mexických hřištích rozkoukával, ale potom už splnil pověst, která ho předcházela. Dal šest branek (tu poslední mistrům světa!) a navíc v zápase s Polskem, kdy šlo Anglii o bytí a nebytí, rozhodl zápas skvělým hat-trickem. Není proto divu, že tento ostrostřelec se stěhuje do Španělska.

Jean Tigana

(FRANCIE)

Oslavil na MS 31. narozeniny. Narodil se v maliském Bamaku a má ještě 9 sourozenců. Útlý fotbalista (172 cm a 66 kg), ale říkají mu „muž dvou plic". Hráč Girondins Bordeaux je vynikajícím technikem, typickým hráčem středu a největší zajímavost? Teprve na MS v Mexiku — ač má 47 reprezentačních startů — dal svou první reprezentační branku.

Jean - Marie Pfaff

(BELGIE)

Už je mu 33 let, ale zdá se být jako víno. Brankář mnichovského Bayernu se chystá stěhovat do Francie, ale to neznamená, že bude končit v belgické reprezentaci. V Mexiku zářil jako hvězda nova, podílel se na nečekaném vítězství svého týmu nad sbornou a potom byl hrdinou penaltového rozstřelu se Španělskem. Nejlepší z ďáblů — tak o něm psal belgický tisk . . .

Pat Jennings

(SEVERNÍ IRSKO)

Překonal všechny rekordy a se svými 119 reprezentačními starty sklidil obdiv celého fotbalového světa. Jako na smůlu slavil své 41. narozeniny 12. června, právě v den, kdy Severní Irsko hrálo s Brazílií. Třikrát kapituloval, ale nejméně dalším třem brankám zabránil. Jennings opouští svět velkého fotbalu, ale zároveň se stal jeho nezapomenutelnou historií . . .

Michel Platini

(FRANCIE)

Také tento trojnásobný nejlepší fotbalista Evropy slavil na MS své 31. narozeniny. Byl dirigentem hry týmu galského kohouta, ale ke konci šampionátu se zdál být už unavený. Ještě rok bude hrát v dresu turínského Juventusu a pak? To nikdo neví, ani sám Platini . . .

Socrates

(BRAZÍLIE)

Dvaatřicetiletý dětský lékař s jménem, které si málokterý Evropan může zapamatovat — Brasileiro Sampaio de Souza Vieira de Oliveira. Měří 192 cm a na trávníku se zdá být pomalý. Ale je to jen zdání. Jeho přihrávky či narážečky patičkou z něho dělají jednoho z nejtechničtějších fotbalistů světa.

Harald Schumacher

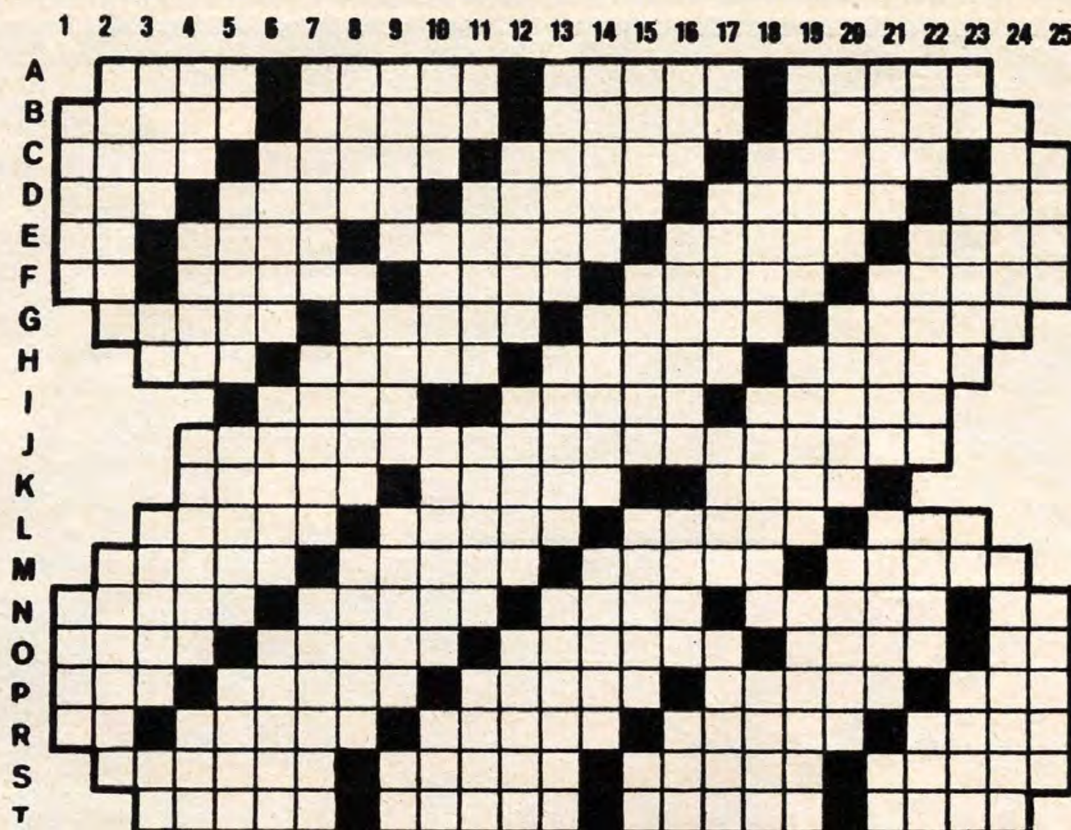
(NSR)

Enfant terrible západoněmecké kopané má 32 let a zastupuje Rummeniggeho ve funkci kapitána. Muž, o kterém se hovořilo ne příliš dobře po MS ve Španělsku, brankář, který má lví podíl na tom, že západoněmecký tým bez hvězd hrál finále. „Toni" patří mezi elitní světové gólmany a přesvědčil o tom znovu názorně při penaltovém rozstřelu v utkání s Mexikem. A nebýt chyby při první brance finálového střetnutí, pak . . .

Preben Elkjaer

(DÁNSKO)

Devětadvacetiletý hráč Verony je hráčem, který je schopen sám rozhodnout zápas. Vynikající střelec se nebojácně pouští do soubojů s obránci a díky své rychlosti a důrazu střílí branky. Na podzim se určitě objeví v dresu Dánska v utkání kvalifikace na ME. V zápase proti naší reprezentaci.

KŘÍŽOVKA s vtipem

V poslední červnovou sobotu, po televizním fotbalovém utkání, létají v hospodě rumy a pivo jako čápi. „Pepo, prosím tě, proč nehrál ten Platili?" ptá se jeden taky-fanda druhého. Ten hodil do sebe rum a suverénně odpovídá: (viz tajenka).

VODOROVNĚ: A. Hudební značka; evropský ostrov; lidská bytost; náš cyklistický reprezentant. — **B.** Túje; dřívější osobní sluha; kuřácká potřeba; krajané. — **C.** Syn Adama a Evy; řecký ostrov; kus horniny; vábit; předložka. — **D.** Žal; rozmluva; larva žáby; chmelařské město; brněnský výrobní podnik. — **E.** Název první hlásky azbuky; velocipédy; azbest; ztrácet se; peřej. — **F.** Hle (v nářečí); červenožlutá barva; uplést; povaření (řídký výraz); město u Plzně. — **G.** Město v Jugoslávii; radioaktivní prvek; vzdálenost lodního dna od vodní hladiny; sochařský nástroj. — **H.** Označení pravé strany v účetnictví; litím dodat vláhu; víření (básnicky); plod slivoně. — **I.** Ve větší vzdálenosti; domácí skřítek; ženské jméno. — **J. Tajenka.** — **K.** Jednobuněčný živočich; cizí mužské jméno; manželka. — **L.** Tropické ovoce; osmerka; druh lékařské stříkačky; krátký filmový snímek. — **M.** Dotknutí; skladba pro osm nástrojů; důlní chodba; prudce vytáhnout zbraň z pochvy. — **N.** Nevítaný divák při karetní hře; víno se sodovkou; arze v metrice; zdánlivě; římská čtyřka. — **O.** Únik (popílku); část Berouna; přerušovaně svítit; stát USA; předložka. — **P.** Bohatýr (knižně); šermířská hůl; naše město; ubytovací a pohostinské zařízení v autobusovém přívěsu; předložka (knižně). — **R.** Značka americia; podnožník; zájmové spolky; značka pracího přípravku; nelétající novozélandský pták. — **S.** Základ umělých barviv; valná shromáždění; zaměstnanec zametající ulice; vykonávat. — **T.** Hlemýždí skořápka; vyhotovit; jednou; starší značka žiletek.

SVISLE: 1. Větší obklad; soustavné léčení. — **2.** Vrták do dřeva; obtížná, těžká volba. — **3.** Dravý pták; pražská SPZ; drobný kulatý plod vavřínu; nuže. — **4.** Sovětský šachový velmistr; naše krasová oblast u Srbska; nerostný fluorofosforečnan vápenatý; africký veletok. — **5.** Zkratka Akademie věd; obyvatel hor; lesní přežvýkavec; indonéský ostrov. — **6.** Španělsky „sluneční"; návštěvník kopané; harmonicky znít. — **7.** Obyvatel města v Pováží; vymezená a obdělaná část půdy; procento. — **8.** Fulnecký výrobní podnik; velká dravá paryba; díra. — **9.** Téměř; český malíř; dříve užívaná dřevěná mělká mísa; SPZ okresu Prostějov. — **10.** Planá núbijská bavlna; soudce (zastarale); organická látka, užívaná v cukrářství; sloní zuby. — **11.** Část vozu; obrátka v košíkové; domácké mužské jméno; velký silný vlněný šátek. — **12.** Část Nového Jičína; stíhat; italsky „hnědá". — **13.** Váhat; nádoba na vodu; vysekávat dlátem. — **14.** Bývalý fotbalista pražské Dukly; právě vylíhlé rybky; švihnutí. — **15.** Vesnice; nalepená tenká vrstva; mravouka; zkratka ministerstva kultury. — **16.** Státní úředník v čele bánoviny; sklíčko na jedno oko; český básník; tělocvičná poloha. — **17.** Slovenská spojka; biologická existence; výzva; směnky vydané. — **18.** Mužské jméno; kozácký náčelník; opasek (zastarale). — **19.** Sopečný jícen; východoslovenské město; původci. — **20.** Stará délková míra; prodlévání (knižně); luční bylina. — **21.** Zkratka motoristické organizace v NSR; zbavovati plevele; psovitá šelma; SPZ okresu Karviná. — **22.** Nasávat; hurá; užitek (v nářečí); kujný nerost. — **23.** Značka aktinia; ženské jméno; ukazovací zájmeno; biograf. — **24.** Vybírání hotových peněz; předpovídat výsledek sportovního utkání. — **25.** Evropské pohoří; provádět volbu.

Pomůcka: K. Enver. — **6.** Solar.

Autor: O. Doubek

Vyluštění zašlete do týdne na korespondenčním lístku redakci Stadiónu (115 88 Praha 1, Klimentská 1). Pět vylosovaných správných luštitelů obdrží knihu.

Vyluštění tajenky z č. 25: Sportka dokazuje, že se mýlí i moje stará.

Výherci z č. 25: Marie Vyhnanovská, Praha 5; Miroslav Satrapa, Havlíčkův Brod; Miloslava Schreiterová, Kynšperk n. O.; Josef Pěnička, Jilemnice; Štefan Obropta, Trnava.

Obrazový týdeník

NOSITEL VYZNAMENÁNÍ ZA VYNIKAJÍCÍ PRÁCI

VYDÁVÁ ČESKÝ ÚSTŘEDNÍ VÝBOR ČSTV V NAKLADATELSTVÍ OLYMPIA V PRAZE

● Šéfredaktor ZVONIMÍR ŠUPICH ● ● Zástupce ing. František Kreuz ● ● Zástupce-sekretář Václav Folprecht ● Grafická úprava Vladimír Wimmer, Jiří Matušinský, Miroslav Maršálek Redakční rada: Zdeněk Bělohlávek, dr. Karel Bureš, Vladimír Jansta, zms ing. Jiří Kynos, Ivan Matějů, dr. Josef Košek, národní umělec Martin Růžek, ms Monika Schönauerová, Jiří Trnka, Bohumil Vašák, Miloslav Vítek ● Redakce: 115 88 Praha 1, Klimentská 1. Telefon: 231 09 24. Telex 121 717 ● Tiskne Polygrafia, n. p., závod 2, Praha-Smíchov, Grafická 1. Inzerci přijímá a za inzerci odpovídá odbytové odd. nakladatelství Olympia, Praha 1, Klimentská 1. Rozšiřuje PNS. Informace o předplatném podá a objednávky přijímá každá administrace PNS, pošta a doručovatel. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS — ústřední expedice a dovoz tisku Praha, závod 01, administrace vývozu tisku, Kafkova 19, 160 00 Praha 6.

Cena výtisku 3 Kčs ● Nevyžádané rukopisy, fotografie, kresby a jiné příspěvky se nevracejí.

● VYCHÁZÍ KAŽDÉ ÚTERÝ ●

Redakční uzávěrka 18. července 1986.

ISSN 0038-8920

Dopravní podnik hl. m. Prahy

AUTOBUSY, k. p.

přijme

ŘIDIČE a ŘIDIČKY AUTOBUSŮ MHD

pro provozovny

PRAHA 4-KAČEROV,
Na Homoli 2
tel. 76 26 42

PRAHA 6-ŘEPY, Slánská ulice
tel. 35 91 05

PRAHA 6-DEJVICE,
Podbabská 7
tel. 34 12 75

PRAHA 8-LIBEŇ, Voctářova 18
tel. 82 55 18

PRAHA 9-KLÍČOV, Letňanská 24
tel. 82 73 40

PRAHA 10-VRŠOVICE,
Nad Vršovskou horou 80
tel. 76 61 89

Možnost nástupu v rámci volného náboru s náborovým příspěvkem, v rámci organizovaného náboru (oblast Praha) a mezikrajového náboru (Jihomoravský, Severomoravský a Východočeský kraj) s náborovým příspěvkem — Možnost ubytování pro řidiče MHD v podnikových ubytovnách — Výhodné platové podmínky — Stabilizační odměny za odpracovaná léta — Volné jízdenky i pro rodinné příslušníky — Oděvní výměrek podle pracovního zařazení — Rekreace v podnikových rekreačních zařízeních

---

INFORMACE obdrží zájemci u vedoucích provozoven, dále v náborovém středisku DP koncern (u stanice metra Vltavská) telefonní číslo 87 05 09 nebo v personálním oddělení v Praze 9, Letňanská 24 — telefonní číslo 82 73 41—9, linka 48, 61, 76

Francie—Itálie 2:0: Amoros (2) a Baresi, vzadu Fernandez

Statistika mistrovství světa

SKUPINA A

Itálie—Bulharsko 1:1 (1:0)
31. 5. na Aztéckém stadiónu v Mexiko City. Góly: 44. Altobelli — 85. Sirakov. Rozhodčí: Fredriksson (Švédsko). Žluté karty: Bergomi, Cabrini — A. Markov. Diváků: 100 000. Itálie: Galli-Bergomi, Scirea, Vierchowod, Cabrini, De Napoli, Conti (66. Vialli), Di Gennaro, Bagni, Galderisi, Altobelli. Bulharsko: Michajlov — Zdravkov, Dimitrov, Arabov, A. Markov, Sadkov, Sirakov, Gospodinov (75. Željazkov), Getov, Iskrenov (66. Kostadinov), Mladenov.

Argentina—Jižní Korea 3:1 (2:0)
2. 6. na Olympijském stadiónu v Mexico City. Góly: 2. Valdano, 18. Ruggieri, 46. Valdano — 73. Park Chang-sun. Rozhodčí: Arminio (Španělsko). Žluté karty: Park Chang-sun, Huh Jung-moo. Diváků: 40 000. Argentina: Pumpido — Brown, Clausen, Ruggieri, Garre, Giusti, Batista (75. Olarticoechea), Maradona, Burruchaga, Pasculli (73). Tapia), Valdano. Jižní Korea: Oh Yun-kyo — Jung Yong-hwan, Park Kyung-hoon, Kim Pyong-suk (22. Cho Kwang-rae), Cho Min-kook, Park Chang-sun, Kim Yong-se (46. Byun Byung-joo), Huh Jung-Moo, Kim Joo-sung, Choi Sun-hoo, Cha Bum-kun.

Itálie—Argentina 1:1 (1:1)
5. 6. v Pueblu. Góly: 7. Altobelli — 35. Maradona. Rozhodčí: Keizer (Nizozemí). Žluté karty: Bergomi — Giusti, Garre. Diváků: 20 000. Itálie: Galli — Bergomi, Scirea, Vierchowod, Cabrini, De Napoli (88. Baresi), Conti (65. Vialli)), Di Gennaro, Bagni, Galderisi, Altobelli. Argentina: Pumpido — Brown, Ruggieri, Garre, Batista (59. Olarticoechea), Borghi (74. Enrique), Maradona, Giusti, Cuciufo, Burruchaga, Valdano.

Bulharsko—Jižní Korea 1:1 (1:0)
5. 6. na Olympijském stadiónu v Mexico City. Góly: 11. Getov — 67. Kim Jong-boo. Rozhodčí: Shanar (Saúdská Arábie). Žluté karty: Gospodinov — Kim Joo-sung, Cho Young-jeung. Diváků: 45 000. Bulharsko: Michajlov — Zdravkov, Dimitrov, Arabov, Petrov, Sirakov, Sadkov, Getov (57. Željazkov), Gospodinov, Iskrenov (45. Kostadinov), Mladenov. Jižní Korea: Oh Yun-kyo — Park Kyung-hoon, Huh Junf-moo, Cho Young-jeung, Jung Yong-hwan, Cho Kwang-rae (70. Cho Min-kook), No Soo-jin (45. Kim Jong-boo), Park Chang-sun, Byun Byung-joo, Kim Joo-sung Cha Bum-kun.

Itálie—Jižní Korea 3:2 (1:0)
10. 6. v Pueblu. Góly: 18. a 73. Altobelli, 83. Cho Kwang-rae (vlastní) — 63. a 88. Huh Jung-moc. Rozhodčí: Socha (USA). Žluté karty: Bagni, Scirea, Vierchowood — Kim Joo-sung, Park Kyung-hoon, Chung Jong-soo. Diváků: 5000. Itálie: Galli — Collovati, Scirea, Vierchowod, Cabrini, Conti, De Napoli, Bagni (67. Baresi), Di Gennaro, Galderisi (99. Vialli), Altobelli. Jižní Korea: Oh Yun-kyo — Jung Yong-hwan, Cho Young-jeung, Cho Kwang-rae, Park Kyung-hoon, Park Chang-sun, Huh Jung-moo, Kim Joo-sung (46. Chung Jong-soo), Byun Byung-joo (71. Kim Jong-boo), Choi Sun-hoo, Cha Bum-kun.

Argentina—Bulharsko 2:0 (1:0)
10. 6. na Olympijském stadiónu v Mexiko City. Góly: 4 Valdano, 76. Burruchaga. Rozhodčí: Morera (Kostarika). Žlutá karta: Cuciufo. Diváků: 15 000. Argentina: Pumpido — Ruggieri, Brown, Cuciufo, Batista (46. Enrique), Giusti, Maradona, Garre, Burruchaga, Borghi (46. Olarticoechea), Valdano. Bulharsko: Michajlov — Sirakov (73. Zdravkov), A. Markov, Dimitrov, Željazkov, Petrov, Sadkov, Jordanov, P. Markov, Getov, Mladenov (54. Veličkov)

1. Argentina	3	2	1	0	6:2	5
2. Itálie	3	1	2	0	5:4	4
3. Bulharsko	3	0	2	1	2:4	2
4. Jižní Korea	3	0	1	2	4:7	1

SKUPINA B

Mexiko—Belgie 2:1 (2:1)
3. 6. na Aztéckém stadiónu v Mexico City. Góly: 23. Quirarte. 39. Sanchez — 45. Vandenbergh. Rozhodčí: Esposito (Argentina). Žluté karty: Sanchez, Muñoz — van der Elst. Diváků: 105 000. Mexiko: Larios — Trejo, F. Cruz, Quirarte, Servin, Muñoz, Boy (70. España), Aguirre, Negrete, Sanchez, Flores (80. J. Cruz). Belgie: Pfaff — Gerets, van der Elst, Bross, Dewolf, Scifo, Vandereycken, Ceulemans, Vercauteren, Vandenbergh (65. Demol), Desmet (60. Claesen).

Paraguay—Irák 1:0 (1:0)
4. 6. v Toluce. Gól: 36. Romero. Rozhodčí: Picon (Mauritius). Žluté karty: Schettina — Mammúd. Diváků: 10 000. Paraguay : Fernandez — Torales, Zabala, Delgado, Schettina, Nuñez, Romero, Canete, Ferreira, Cabañas, Mendoza (88 Guasch). Irák: Hammoudi — Sálim, Alláví, Mammúd, Šihab, Hasan (67. Aufí), Amaješ, Mugammad, Hanna (81. Kásim), Abidun, Rubaj.

Mexiko—Paraguay 1:1 (1:0)
7. 6. na Aztéckém stadiónu v Mexico City: Góly: 3. Flores — 85. Romero. Rozhodčí: Courtney (Anglie). Žluté karty: Negrete, Trejo, Sanchez — Mendoza, Schettina. Diváků: 111 000. Mexiko: Larios. — Trejo, F. Cruz, Quirarte, Servin, Muñoz, Aguirre, Boy (58. España), Negrete, Sanchez, Flores (76. J. Cruz). Paraguay: Fernandez — Torales (80. Hicks), Zabala, Delgado, Schettina, Nuñez, Ferreira, Romero, Canete, Cabañas, Mendoza (62. Guasch).

Belgie—Irák 2:1 (2:0)
8. 6. v Toluce. Góly: 15. Scifo, 20. Claesen — 57. Amaješ. Rozhodčí: Palacio (Kolumbie). Žluté karty: Mammúd, Sálim, Hasan, Hammoudi, Abidun. Červená karta: Hanna. Diváků: 10 000. Belgie: Pfaff — Gerets, van der Elst, Demol (69. Grun), Dewolf, Scifo (66. Clijsters), Vandereyken, Ceulemans, Vercauteren, Desmet, Claesen. Irák: Hammoudi — Allavi, Sálim, Mammúd, Rubaj, Hasan, Hanna, Abidun, Šíhab, Amaješ, Minsid (81. Aufi).

Mexiko—Irák 1:0 (0:0)
11. 6. na Aztéckém stadiónu v Mexico City. Gól: 64. Quirarte. Rozhodčí: Petrovič (Jugoslávie). Žluté karty: Minsid, Allavi. Diváků: 90 000. Mexiko: Larios — Amador, F. Cruz, Quirarte, Servin, España, Aguirre (62. Dominguez), Boy, Negrete, Cobos (78. J. Cruz), Flores. Irák: Jásim — Majid, Sálim, Šihab, Allavi, Amaješ, Abidun (61. Aufi), Tuereš (70. Hamza), Rubaj, Minsid, Kásim.

Belgie—Paraguay 2:2 (1:0)
11. 6. v Toluce. Góly: 32. Vercauteren, 61. Veyt — 51. a 72. Cabañas. Rozhodčí: Dočev (Bulharsko). Žluté karty: Ceulemans — Romero. Diváků: 15 000. Belgie: Pfaff — Grun (90. van der Elst), Renquin, Bross, Demol, Scifo, Vervoort, Ceulemans, Vercauteren, Claesen, Veyt. Paraguay: Fernandez — Torales, Delgado, Zabala, Romero, Canete, Guasch, Nuñez, Ferreira, Cabañas, Mendoza (68. Hicks).

1. Mexiko	3	2	1	0	4:2	5
2. Paraguay	3	1	2	0	4:3	4
3. Belgie	3	1	1	1	5:5	3
4. Irák	3	0	0	3	1:4	0

SKUPINA C

Francie—Kanada 1:0 (0:0)
1. 6. v Leónu. Gól: 79. Papin. Rozhodčí: Silva (Chile). Diváků: 36 000. Francie: Bats — Amoros, Bossis, Battiston, Tusseau, Tigana, Giresse, Platini, Fernandez, Rocheteau (71. Stopyra), Papin. Kanada: Dolan — Lenarduzzi, Bridge, Samuel, Wilson, Ragan, Sweeney (54. Lowery), Norman, James (83. Segota), Valentine, Vrablic.

SSSR—Maďarsko 6:0 (3:0)
2. 6. v Irapuatu. Góly: 2. Jakovenko, 4. Alejnikov, 24. Bělanov (pok. kop), 67. Jaremčuk, 73. Jaremčuk, 80. Rodionov. Rozhodčí: Agnolin (Itálie). Diváků: 15 000. SSSR: Dasajev — Larionov, Bessonov, Kuzněcov, Demjaněnko, Jaremčuk, Jakovenko (72. Jevtušenko), Alejnikov, Rac, Bělanov (70. Rodionov), Zavarov. Maďarsko: Disztl — Szallai, Roth (15. Burcsa), Kardos, Péter (61. Dajka), Garaba, A. Nagy, Détari, Bognár, Kiprich, Esterházy.

SSSR—Francie 1:1 (0:0)
5. 6. v Leónu. Góly: 55. Rac — 62. Fernandez. Rozhodčí: Filho (Brazílie). Žluté karty: Rac, Bělanov — Fernandez, Amoros. Diváků: 25 000. SSSR: Dasajev — Larionov, Kuzněcov, Bessonov, Demjaněnko, Jaremčuk, Jakovenko (67. Rodionov), Alejnikov, Rac, Bělanov, Zavarov (56. Blochin). Francie: Bats — Ayache, Battiston, Bossis, Amoros, Tigana, Platini, Giresse (83. Vercruysse), Fernandez, Stopyra, Papin (77. Bellone).

Maďarsko—Kanada 2:0 (1:0)
6. 6. v Irapuatu. Góly: 2. Esterházy, 76. Détari. Rozhodčí: Sharif (Sýrie). Žlutá karta: Sweeney. Červená karta: Sweeney. Diváků: 7000. Maďarsko: Szendrei — Sallai, Garaba, Kardos, Varga, A. Nagy (63. Dajka), Burcsa (29. Roth). Détri, Bognár, Kiprich, Esterházy. Kanada: Lettieri — Lenarduzzi, Bridge, Samuel, Wilson (41. Sweeney), James (55. Segota), Gray, Ragan, Norman, Valentine, Vrablic.

Francie—Maďarsko 3:0 (1:0)
9.6. v Leónu. Góly: 30. Stopyra, 63. Tigana, 85. Rocheteau. Rozhodčí: Da Silva (Portugalsko). Žluté karty: Battiston, Rocheteau.. Diváků: 30 000. Francie: Bats — Ayache, Battiston, Bossis, Amoros, Fernandez, Platini, Tigana, Giresse, Papin (61. Rocheteau), Stopyra (71. Ferreri). Maďarsko: Disztl — Sallai, Roth, Garaba, Varga, Détari, Hannich (46. A. Nagy), Kardos, Dajka, Esterházy, Kovács (66. Bognár).

SSSR—Kanada 2:0 (0:0)
9. 6. v Irapuatu. Góly: 58. Blochin, 75. Zavarov. Rozhodčí: Traoré (Mali). Diváků: 4500. SSSR: Čanov — Bal, Kuzněcov, Bubnov, Morozov, Litovčenko, Alejnikov, Rodionov, Jevtušenko, Blochin (61. Zavarov), Protasov (55. Bělanov). Kanada: Lettieri — Lenarduzzi, Bridge, Samuel, Wilson, James (64. Segota), Ragan, Gray (70. Pakos), Norman, Valentine, Mitchell.

1. SSSR	3	2	1	0	9:1	5
2. Francie	3	2	1	0	5:1	5
3. Maďarsko	3	1	0	2	2:9	2
4. Kanada	3	0	0	3	0:5	0

SKUPINA D

Brazílie—Španělsko 1:0 (0:0)
1. 6. v Guadalajaře. Gól: 63. Socrates. Rozhodčí: Bambridge (Austrálie). Žluté karty: Edson, Branco — Julio Alberto. Diváků: 66 000. Brazílie: Carlos — Edson, Edinho, Cesar, Branco, Alemao, Socrates, Junior (79. Falcao), Elzo, Careca, Casagrande (67. Muller). Španělsko: Zubizarreta — Tomas, Maceda, Goicoechea, Camacho, Michel, Francisco (82. Seňor,) Victor, Julio Alberto, Salinas, Butragueňo.

Severní Irsko—Alžírsko 1:1 (1:0)
3. 6. v Guadalajaře. Góly: 6. Whiteside — 59. Zidan. Rozhodčí: Butěnko (SSSR). Žluté karty: McIllroy, Worthington, Whiteside — Mansúri. Diváků: 20 000. Severní Irsko: Jennings — Nicholl, McDonald, O'Neill, Donaghy, Penney (68. Stewart), McCreery, McIllroy, Worthington, Whiteside (81. Clarke), Hamilton. Alžírsko: Larbi — Madžadži, Kourichi, Gendúz, Mansúri, Benmabruk, Kasi, Marok, Madjer (33. Herkur), Assád, Zidan (72. Belloumi).

Brazílie—Alžírsko 1:0 (0:0)
6. 6. v Guadalajaře. Gól: 68. Careca. Rozhodčí: Molina (Guatemala). Diváků: 40 000. Brazílie: Carlos — Edson (8. Falcao), Julio Cesar, Elzo, Edinho, Junior, Socrates, Alemao, Branco, Careca, Casagrande (61. Muller). Alžírsko: Drid — Madžadži, Mansúri, Madžarija, Gendúz, Kasi, Assád (68. Bensaula), Benmabruk, Belloumi (80. Zidan), Menad, Madjer.

Španělsko—Severní Irsko 2:1 (2:0)
7. 6. v Guadalajaře. Góly: 1. Butragueňo, 19. Salinas — 46. Clarke. Rozhodčí: Brummeier (Rakousko). Žluté karty: Victor — Hamilton. Diváků: 25 000. Španělsko: Zubizarreta — Goicoechea, Gallego, Comacho, Tomas, Michel, Victor, Francisco, Gordillo (54. Caldere), Butragueňo, Salinas (79. Seňor). Severní Irsko: Jennings — Nicholl, O'Neill, McDonald, Donaghy, Penney (54. Stewart), McIllroy, McCreery, Worthington (71. Hamilton), Whiteside, Clarke.

Brazílie—Severní Irsko 3:0 (2:0)
12. 6. v Guadalajaře. Góly: 15. a 88. Careca, 41. Josimar. Rozhodčí: Kirschen (NDR). Žlutá karta: Donaghy. Diváků: 50 000. Brazílie: Carlos — Josimar, Edinho, Julio Cesar, Branco, Alemao, Socrates (69. Zico), Junior, Elzo, Muller (27. Casagrande), Careca. Severní Irsko: Jennings — Nicholl, McDonald, O'Neill, Donaghy, McCreery, Campbell (73. Armstrong), McIllroy, Stewart, Clarke, Whiteside (82. Hamilton).

Španělsko—Alžírsko 3:0 (1:0)
12. 6. v Guadalajaře. Góly: 16. a 68. Caldere, 71. Eloy. Rozhodčí: Takada (Japonsko). Žluté karty: Goicoechea — Madjer. Diváků: 15 000. Španělsko: Zubizarreta — Gallego, Tomas, Goicoechea, Camacho, Michel (64. Seňor), Victor, Francisco, Caldere, Butragueňo (46. Eloy), Salinas. Alžírsko: Drid (20. Larbi) — Kasi, Kourichi, Gendúz, Madžarija, Marok, Mansúri, Belloumi, Madjer, Herkus, Zidan (59. Menad).

1. Brazílie	3	3	0	0	5:0	6
2. Španělsko	3	2	0	1	5:2	4
3. Severní Irsko	3	0	1	2	2:6	1
4. Alžírsko	3	0	1	2	1:5	1

SKUPINA E

Dánsko—Skotsko 1:0 (0:0)
4. 6. v Nezahualcoyotlu. Gól: 58. Elkjaer. Rozhodčí: Németh (Maďarsko). Žlutá karta: Berggreen. Diváků: 15 000. Dánsko: Rasmussen — Busk, M. Olsen, I. Nielsen, Bertelsen, Berggreen, Lerby, Arnesen (75. Sivebaek), J. Olsen (90. Moelby), Elkjaer, Laudrup. Skotsko: Leighton — Gough, Miller, McLeish, Malpas, Souness, Strachan (75. Bannon), Aitken, Nicol, Sturrock (61. McAvennie), Nicholas.

NSR—Uruguay 1:1 (0:1)
4. 6. v Querétaru. Góly: 86. Allofs — 4. Alzamendi. Rozhodčí: Christov (ČSSR). Žluté karty: Saralegui, Diogo. Diváků: 28 000. NSR: Schumacher — Berthold, Augenthaler, Förster, Briegel, Matthäus (70. Rummenigge), Eder, Magath, Brehme (46. Littbarski), Völler, Allofs. Uruguay: Alvez — Diogo, Acevedo, Gutierres, Batista, Bossio, Barrios (58. Saralegui), Santin, Alzamendi (82. Ramos), Da Silva, Francescoli.

NSR—Skotsko 2:1 (1:1)
8. 6. v Querétaru. Góly: 22. Völler, 51. Allofs — 18. Strachan. Rozhodčí:

Igna (Rumunsko). Žluté karty: Archibald, Bannon, Malpas. Diváků: 28 000. NSR: Schumacher — Berthold, Förster, Augenthaler, Briegel (64. Jakobs), Matthäus, Eder, Magath, Littbarski (76. Rummenigge), Völler, Allofs. Skotsko: Leighton — Gough, Narey, Miller, Malpas, Souness, Strachan, Aitken, Nicol (61. McAvennie), Bannon (75. Cooper), Archibald.

Dánsko—Uruguay 6:1 (2:1)
8. 6. v Nezahualcoyotlu. Góly: 11., 67. a 80. Elkjaer, 41. Lerby, 52. Laudrup, 89. J Olsen — 45. Francescoli (pok. kop.). Rozhodčí: Ramirez (Mexiko). Žluté karty: Nielsen — Bossio, Da Silva. Červená karta: Bossio. Diváků: 21 000. Dánsko: Rasmussen — Nielsen, M. Olsen, Busk, Andersen, Bergreen, Bertelsen (57. Mölby), Arnesen, Lerby, Elkjaer, Laudrup (82. J. Olsen). Uruguay: Alvez — Gutierrez, Batista, Bossio, Diogo, Acevedo, Alzamendi (57. Ramos), Saralegui, Francescoli, Da Silva, Santin (57. Salazar).

Uruguay—Skotsko 0:0
13. 6. v Nezahualcoyotlu. Rozhodčí: Quiniou (Francie). Žluté karty: Cabrera, Diogo — Narey, Nicol. Červená karta: Batista. Uruguay: Alvez — Diogo, Acevedo, Guttierez, Barrios, Pereira, Batista, Santin, Ramos (71. Saralegui), Francescoli (84. Alzamendi), Cabrera. Skotsko: Leighton — Gough, Miller, Narey, Albiston, Strachan, Aitken, McStay, Nicol (70. Cooper), Sharp, Sturrock (70. Nicholas).

Dánsko—NSR 2:0 (1:0)
13. 6. v Querétaru. Góly: 44. J. Olsen (pok. kop), 62. Eriksen. Rozhodčí: Ponnet (Belgie). Žluté karty: Arnesen — Eder, Jakobs. Červená karta: Arnesen. Diváků: 35 000. Dánsko: Hoeg — Sivebaeck, M. Olsen, Busk, Mölby, Arnesen, Andersen, J. Olsen (72. Simonsen). Lerby, Elkjaer (46. Eriksen), Laudrup. NSR: Schumacher — Berthold, Eder, Förster (72. Rummenigge), Jakobs, Matthäus, Rolff (46. Littbarski), Herget, Brehme, Völler, Allofs.

1. Dánsko	3	3	0	0	9:1	6
2. NSR	3	1	1	1	3:4	3
3. Uruguay	3	0	2	1	2:7	2
4. Skotsko	3	0	1	2	1:3	1

SKUPINA F

Polsko—Maroko 0:0
2. 6. v Monterrey. Rozhodčí: Martinez (Uruguay). Diváků: 12 000. Polsko: Mlynarczyk — Ostrowski, Wojcicki, Majewski, Kubicki (46. Przybys), Komornicki, Buncol, Matysik, Boniek, Dziekanowski (56. Urban), Smolarek. Maroko: Zaki — Chalifa, Biaz, Bujahiavi, Lemris, Dolmy, Burdarbala, Timuni (90. Chairi), Hadáví (89. Sulajmán), Krimau, Mustafa.

Portugalsko—Anglie 1:0 (0:0)
3. 6. v Monterrey. Gól: 75. Carlos Manuel. Rozhodčí: Roth (NSR). Žlutá karta: Fenwick. Diváků: 20 000. Portugalsko: Bento — Frederico, Alvaro, Oliveira, Inacio. Diamantino (83. Antonio), Andre, Carlos Manuel, Pacheco, Sousa, Gomes (74. Futre). Anglie: Shilton — Stevens, Fenwick, Butcher, Sansom, Hoddle, Wilkins, Robson (80. Hodge), Waddle (80. Beardsley), Lineker, Hateley.

Anglie—Maroko 0:0
7. 6. v Monterrey. Rozhodčí: Roa (Paraguay). Žluté karty: Wilkins, Hateley — Chalifa, Chairi. Červená karta: Wilkins. Diváků: 20 000. Anglie: Shilton — G. Stevens, Butcher, Fenwick, Sansom, Hoddle, Wilkins, Robson (41. Hodge), Lineker, Hateley (75. A. Stevens), Waddle. Maroko: Zaki — Chalifa, Bijaz, Bujahiavi, Lemris (72. Hadáví), Chairi, Dolmy, Timumi, Buderbala, Mustafa, Krimau (86. Sulajmán).

Polsko—Portugalsko 1:0 (0:0)
7. 6. v Monterrey. Gól: 68. Smolarek. Rozhodčí: Naceur (Tunisko). Žluté karty: Woicicki, Dziekanowski. Diváků: 8000. Polsko: Mlynarczyk — Pawlak, Majewski, Wojcicki, Ostrowski, Komornicki (57. Karas), Matysik, Urban, Dziekanowski, Boniek, Smolarek (75. Zgutczynski). Portugalsko: Damas — Frederico, Alvaro, Oliveira Inacio, Diamantino, Pacheco, Andre (73. Magalhaes), Carlos Manuel, Sousa, Gomes (46. Futre).

Anglie—Polsko 3:0 (3:0)
11. 6. v Monterrey. Góly: 7., 14. a 36. Lineker. Rozhodčí: Daina (Švýcarsko). Diváků: 23 000. Anglie: Shilton — Stevens, Fenwick, Butcher, Sansom, Hoddle, Steven, Reid, Hodge, Beardsley (75. Waddle), Lineker (85. Dixon). Polsko: Mlynarczyk — Pawlak, Wojcicki, Majewski, Ostrowski, Matysik (46. Buncol), Urban, Komornicki (22. Karas), Boniek, Dziekanowski, Smolarek.

Maroko—Portugalsko 3:1 (2:0)
11. 6. v Monterrey. Góly: 19. a 27. Chairi, 63. Krimau — 79. Diamantino. Rozhodčí: Snoddy (Severní Irsko). Žlutá karta: Gomes. Diváků: 27 000. Maroko: Zaki — Chalifa, Bujahiavi, Bijaz, Lemris, Dolmy, Budarbala, Timumi, Hadavi (78. Sulajmán), Krimau, Chairi. Portugalsko: Damas — Oliveira, Alvaro (55. Aguas), Frederico, Inacio, Magalhaes, Pacheco, Carlos Manuel, Futre, Sousa (69. Diamantino), Gomes.

1. Maroko	3	1	2	0	3:1	4
2. Anglie	3	1	1	1	3:1	3
3. Polsko	3	1	1	1	1:3	3
4. Portugalsko	3	1	0	2	2:4	2

OSMIFINÁLE

Mexiko—Bulharsko 2:0 (1:0)
15. 6. na Aztéckém stadiónu v Mexico City. Góly: 35. Negrete, 62. Servin. Rozhodčí: Filho (Brazílie). Žlutá karta: Arabov. Diváků: 114 000. Mexiko: Larios — Amador, Cruz, Quirarte, Servin, Muñoz, Boy (80. Cobos), Negrete, España, Sanchez, Aguirre. Bulharsko: Michajlov — Zdravkov, Arabov, Dimitrov, Petrov, Sadkov, Gospodinov, Jordanov, Pašev (70. Iskrenov), Kostadinov, Getov (60. Sirakov).

Belgie—SSSR 4:3 (2:2, 0:1)
po prodloužení
15. 6. v Leónu. Góly: 56. Scifo, 76. Ceulemans, 102. Demol, 108. Claesen — 27., 71. a 110. Bělanov (třetí z pok. kopu). Rozhodčí: Fredriksson. Žlutá karta: Renquin' Diváků: 20 000. Belgie: Pfaff — Grun (99. Clijsters), Demol, Gerets (111. van der Elst), Renquin, Vervoort, Scifo, Veyt, Ceulemans, Vercauteren, Claesen. SSSR: Dasajev — Bal, Bessonov, Kuzněcov, Demjaněnko, Jaremčuk, Alejnikov, Rac, Jakovenko (79. Jevtušenko), Bělanov, Zavarov (71. Rodionov).

Brazílie—Polsko 4:0 (1:0)
16. 6. v Guadalajaře. Góly: 30. Socrates (pok. kop), 64. Josimar, 78. Edinho, 82. Careca (pok. kop). Rozhodčí: Roth (NSR). Žluté karty: Edinho — Dziekanowski, Boniek, Smolarek. Diváků: 50 000. Brazílie: Carlos — Josimar, Edinho, Julio Cesar, Branco, Elzo, Alemao, Socrates (70. Zico), Junior, Muller (73. Silas), Careca. Polsko: Mlynarczyk — Przybys (59. Furtok), Majewski, Wojcicki, Ostrowski, Tarasiewicz, Karas, Urban (83. Zmuda), Dziekanowski, Boniek, Smolarek.

Argentina—Uruguay 1:0 (1:0)
16. 6. v Pueblu. Gól: 42. Pasculli. Rozhodčí: Agnolin (Itálie). Žluté karty: Garre, Brown, Pumpido — Francescoli, Acevedo, Santin, Da Silva. Diváků: 15 000. Argentina: Pumpido — Cuciufo, Brown, Ruggieri, Garre, Batista (86. Olarticoechea), Giusti, Burruchaga, Maradona, Valdano, Pasculli. Uruguay: Alvez — Bossio, Acevedo (61. Paz), Gutierrez, Rivero, Barrios, Santin, Pereira, Francescoli, Ramos, Cabrera (46. Da Silva).

Francie—Itálie 2:0 (1:0)
17. 6. na Olympijském stadiónu v Mexico City. Góly: 15. Platini, 57. Stopyra. Rozhodčí: Esposito (Argentina). Žluté karty: Ayache —De Napoli. Diváků: 60 000. Francie: Bats — Ayache, Bossis, Battiston, Amoros, Giresse, Tigana, Platini (86. Ferreri), Fernandez (79. Tusseau), Rocheteau, Stopyra. Itálie: Galli — Bergomi, Scirea, Vierchowod, Cabrini, Conti, De Napoli, Bagni, Baresi (46. Di Gennaro), Galderisi (58. Vialli), Altobelli.

NSR—Maroko 1:0 (0:0)
17. 6. v Monterrey. Gól: 88. Matthäus. Rozhodčí: Petrovič (Jugoslávie). Žluté karty: Lemris, Chalifa. Diváků: 10 000. NSR: Schumacher — Berthold, Förster, Eder, Briegel, Jakobs, Magath, Matthäus, Rummenigge, Völler (46. Littbarski), Allofs. Maroko: Zaki — Chalifa, Vadl, Bujahlavi, Lemris, Hadavi, Budarbala, Dolmy, Timumi, Chairi, Krimau.

Anglie—Paraguay 3:0 (1:0)
18. 6. na Aztéckém stadiónu v Mexico City. Góly: 32. a 72. Lineker, 56. Beardsley. Rozhodčy: Sharif (Sýrie). Žluté karty: Martin, Hodge — Nuňez. Diváků: 50 000. Anglie: Shilton — G. Stevens, Butcher, Martin, Sansom, Hodge, Reid (58. G. Stevens), Steven, Hoddle, Lineker, Beardsley (81. Hateley). Paraguay: Fernandez — Schettina, Delgado, Zabala, Torales (65. Guash), Ferreira, Nuňez, Caňete, Romero, Mendoza, Cabaňas.

Španělsko—Dánsko 5:1 (1:1)
18. 6. v Querétaru. Góly: 43., 56., 79. a 89. Butragueňo (čtvrtý z pok. kopu), 69. Goicoechea (pok. kop) — 32. J. Olsen (pok. kop). Rozhodčí: Keizer (Nizozemí). Žluté karty: Goicoechea — Andersen. Diváků: 35 000. Španělsko: Zubizarreta — Tomas, Gallego, Goicoechea, Camacho, Victor, Julio Alberto, Michel (82. Francisco), Caldere, Butragueňo, Salinas (46. Eloy). Dánsko: Hoeg — Busk, M. Olsen, Nielsen, Andersen (61. Eriksen), Berggreen, J. Olsen (72. Molby), Lerby, Bertelsen, Elkjaer, Laudrup.

ČTVRTFINÁLE

Francie—Brazílie 1:1 (1:1, 1:1)
po prodloužení, pokutové kopy 4:3
21. 6. v Guadalajaře. Góly: 42. Platini — 17. Careca; pokutové kopy: Stopyra, Amoros, Bellone, Fernandez — Alemao, Zico, Branco, (neproměnili Platini — Socrates, Julio Cesar). Rozhodčí: Igna (Rumunsko). Diváků 68 000. Francie: Bats — Amoros, Bossis, Battiston, Tusseau, Fernandez, Tigana, Giresse (84. Ferreri), Platini, Stopyra, Rocheteau (100. Bellone). Brazílie: Carlos — Josimar, Julio Cesar, Edinho, Branco, Alemao, Junior (91. Silas), Socrates, Elzo, Muller (72. Zico), Careca.

NSR—Mexiko 0:0
po prodloužení, pokutové kopy 4:1
21. 6. v Monterrey. Pokutové kopy: Allofs, Brehme, Matthäus, Littbarski — Negrete (neproměnili Quirarte, Servin). Rozhodčí: Diaz (Kolumbie). Žluté karty: Allofs, Förster, Matthäus, Berthold — Aguirre, Sanchez, Cobos, Servin. Červené karty: Berthold — Aguirre. Diváků: 43 780. NSR: Schumacher — Berthold, Förster, Eder (115. Littbarski), Briegel, Matthäus, Magath, Brehme, Jakobs, Rummenigge (58. Hoeness), Allofs. Mexiko: Larios — Amador (69. Javier Cruz), Quirarte, Felix Cruz, Servin, Boy (32. Cobos), Muňoz, Aguirre, Negrete, España, Sanchez.

Argentina—Anglie 2:1 (0:0)
22. 6. v Toluce. Góly: 52. a 55. Maradona — 81. Lineker. Rozhodčí: Naceur (Tunisko). Žluté karty: Batista — Fenwick. Diváků: 100 000. Argentina: Pumpido — Cuciufo, Brown, Ruggieri, Olarticoechea, Giusti, Batista, Burruchaga (71. Tapia), Enrique, Maradona, Valdano. Anglie: Shilton — G. Stevens, Fenwick, Butcher, Sansom, Steven (70. Barnes), Hodle, Hodge, Reid (65. Waddle), Beardsley, Lineker.

Belgie—Španělsko 1:1 (1:1, 1:0)
po prodloužení, pokutové kopy 5:4
22. 6. v Pueblu. Góly: 35. Ceulemans — 85. Seňor. Pokutové kopy: Claesen, Scifo, Bross, Vervoort, van der Elst — Seňor, Chendo, Butragueňo, Victor (neproměnil Eloy). Rozhodčí: Kirschen (NDR). Žluté karty: Demol, Grun — Tomas, Caldere. Diváků: 45 000. Belgie: Pfaff — Gerets, Renquin, Grun, Vervoort, Scifo, Demol, Ceulemans, Vercauteren (106. van der Elst), Claesen, Veyt (83. Bross). Španělsko: Zubizarreta — Tomas (46. Seňor), Gallego, Camacho, Chendo, Michel, Julio Alberto, Victor, Caldere, Butragueňo, Salinas (64. Eloy).

SEMIFINÁLE

NSR—Francie 2:0 (1:0)
25. 6. v Guadalajaře. Góly: 9. Brehme a 90. Völler. Rozhodčí: Agnolin (Itálie). Žluté karty: Magath — Fernandez. Diváků: 50 000. NSR: Schumacher — Brehme, Jakobs, Förster, Eder, Matthäus, Magath, Rolff, Briegel, Allofs, Rummenigge (57. Völler). Francie: Bats — Ayache, Battiston, Bossis, Amoros, Tigana, Giresse (72. Vercruysse), Platini, Fernandez, Stopyra, Bellone (66. Xuereb).

Argentina—Belgie 2:0 (0:0)
25. 6. v Mexico City. Góly: Maradona (52. a 64.). Rozhodčí: Ramirez (Mexiko). Žluté karty: Valdano — Veyt. Diváků: 110 000. Argentina: Pumpido — Cuciofo, Brown, Ruggieri, Olarticoechea, Giusti, Batista, Burruchaga (85. Bochini), Enrique, Maradona, Valdano. Belgie: Pfaff — Gerets, Renquin (54. Desmet), Grun, Vervoort, Scifo, Demol, Ceulemans, Vercauteren, Veyt, Claesen.

ZÁPAS O 3. MÍSTO

Francie—Belgie 4:2 (2:2, 2:1),
po prodloužení
28. 6. v Pueblu. Góly: 27. Ferreri, 43. Papin, 104. Genghini, 109. Amoros (pokut. kop) — 11. Ceulemans a 73. Claesen. Rozhodčí: Courtney (Anglie). Žlutá karta: Pfaff. Diváků: 25 000. Francie: Rust — Bibard, Le Roux (56. Bossis), Batiston, Amoros, Tigana (84. Tusseau), Genghini, Ferreri, Vercruysse, Papin, Bellone. Belgie: Pfaff — Gerets, Renquin (46. F. van der Elst), Demol, Vervoort, Scifo (64. L. van der Elst), Grun, Ceulemans, Mommens, Veyt, Claesen.

FINÁLE

Argentina—NSR 3:2 (1:0)
29. 6. — Aztécký stadión v Mexico City. Góly: 22. Brown, 57. Valdano a 86. Burruchaga — 73. Rummenigge a 81. Völler. Diváků: 115 000. Rozhodčí: Filho (Brazílie). Žluté karty: Maradona, Olarticoechea, Enrique, Pumpido — Matthäus, Jakobs. Argentina: Pumpido — Cuciofo, Brown, Ruggieri, Olarticoechea, Giusti, Batista, Burruchaga (90. Trobbiani), Enrique, Maradona, Valdano. NSR: Schumacher — Brehme, Jakobs, Förster, Briegel, Berthold, Magath (62. Hoennes), Matthäus, Eder, Rummenigge, Allofs (46. Völler).

TABULKA MEDAILÍ Z MS

1. Brazílie	3	1	2
2. Itálie	3	1	0
3. NSR	2	3	1
4. Argentina	2	1	0
5. Uruguay	2	0	0
6. Anglie	1	0	0
7. ČSSR	0	2	0
Maďarsko	0	2	0
Holandsko	0	2	0
10. Švédsko	0	1	1
11. Polsko	0	0	2
Francie	0	0	2
13. Rakousko	0	0	1
Chile	0	0	1
Portugalsko	0	0	1
Německo	0	0	1

(V roce 1930 se o třetí místo nehrálo)

HISTORICKÁ TABULKA

Čísla znamenají počet startů, zápasů, vítězství, remíz, porážek, skóre a body na MS v letech 1930—1986

1. Brazílie	13	62	41	10	11	144:63	92
2. NSR	9	55	31	12	12	116:72	74
3. Itálie	11	47	25	11	11	79:52	61
4. Argentina	9	41	22	6	13	77:54	50
5. Anglie	8	34	15	9	10	46:32	39
6. Francie	9	34	16	4	14	71:56	36
7. Uruguay	8	33	14	7	12	59:47	35
8. SSSR	6	28	14	6	8	49:30	34
9. Maďarsko	9	32	15	3	14	87:57	33
10. Polsko	5	25	13	5	7	39:29	31
11. Jugoslávie	6	28	12	4	12	47:36	28
12. Švédsko	7	28	11	6	11	48:46	28
13. Španělsko	6	28	11	5	12	39:34	27
14. Rakousko	5	23	11	2	10	38:40	24
15. ČSSR	7	25	8	5	12	34:40	21
16. Holandsko	4	16	8	3	5	32:19	19
17. Chile	6	21	7	3	11	26:32	17
18. Mexiko	8	29	6	5	18	27:64	17
19. Belgie	6	21	6	3	12	29:47	15
20. Portugalsko	2	9	6	0	3	19:12	12
21. Skotsko	6	17	3	6	8	21:32	12
22. Švýcarsko	6	18	5	2	11	28:44	12
23. Severní Irsko	3	13	3	5	5	13:23	11
24. Peru	4	15	4	3	8	19:31	11
25. Paraguay	4	11	3	4	4	16:25	10
26. Německo (do r. 1938)	2	6	3	1	2	14:13	7
27. Dánsko	1	4	3	0	1	10:6	6
28. NDR	1	6	2	2	2	5:5	6
29. USA	3	7	3	0	4	12:21	6
30. Bulharsko	5	16	0	6	10	11:35	6
31. Wales	1	5	1	3	1	4:4	5
32. Maroko	2	7	1	3	4	5:8	5
33. Alžírsko	2	6	2	1	3	6:10	5
34. Rumunsko	4	8	2	1	5	12:17	5
35. Tunisko	1	3	1	1	1	3:2	3
36. Kamerun	1	3	0	3	0	1:1	3
37. KLDR	1	4	1	1	2	5:9	3
38. Kuba	1	3	1	1	1	5:12	3
39. Turecko	1	3	1	0	2	10:11	2
40. Honduras	1	3	0	2	1	2:3	2
41. Izrael	1	3	0	2	1	1:3	2
42. Kuvajt	1	3	0	1	2	2:6	1
43. Austrálie	1	3	0	1	?	0:5	1
44. Kolumbie	1	3	0	1	2	5:11	1
45. Írán	1	3	0	1	2	2:8	1
46. Norsko	1	3	0	1	2	1:2	2
47. Egypt	1	1	0	0	1	2:4	0
48. Irák	1	3	0	0	3	1:4	0
49. Kanada	1	3	0	0	3	0:5	0
50. Vých. Indie	1	1	0	0	1	0:6	0
51. Nový Zéland	1	3	0	0	3	2:12	0
52. Haiti	1	3	0	0	3	2:14	0
53. Zaire	1	3	0	0	3	0:14	0
54. Bolívie	2	3	0	0	3	0:16	0
55. Jižní Korea	2	5	0	0	5	4:23	0
56. Salvador	2	6	0	0	6	1:22	0

NE VŽDYCKY VEDE KRÁSNÝ FOTBAL KE KRÁSNÉMU VÍTĚZSTVÍ

VELCÍ-SMUTNÍ

Hrací systém mistrovství světa je tvrdý a neúprosný. A hlavně — měsíc je příliš dlouhá doba na to, aby mohla vydržet oslnivá forma. A tak jedni předčasně padli proto, že narazili příliš brzy na příliš zdatného protivníka, jiní prostě nasazený trend neutáhli. Velcí, silní, favorizovaní — a přece předčasně vyřazení.

OBĚŤ FIGURY BEZ EFEKTU

Enzo Bearzot, italský trenér obhájců mistrovského titulu, napodobil šachového mistra Kasparova a obětoval figuru, aby se dostal do lepší výchozí pozice. Jenže tahle taktika v zápase proti mistru Evropy, Francii, selhala.

Obětoval svou „věž" Antonia Di Gennara, aby se dostal „pěšec" Giuseppe Baresi k opratí, na níž by udržel Michela Platiniho. Po čtvrthodině se ukázalo, že tahle oběť nepřinesla kýžený výsledek — Platini dal vedoucí gól Francie.

Co není v šachu možné, provedl trenér Bearzot ve druhém poločase: Baresi odešel, Di Gennaro přišel. Ale nic už se nezměnilo; kromě toho, že Francie ještě zvýšila na konečný výsledek 2:0.

To znamenalo k. o. pro mistra světa! Už v osmifinále . . .

Enzo Bearzot prokázal svou velikost: „V mé kariéře existovala řada vítězství i proher. Tyhle verdikty osudu je třeba akceptovat. Dnešní porážka nemůže nic, ale doopravdy nic změnit na mé životní filozofii. Dnes zvítězil lepší — je třeba to bezvýhradně přiznat a zatleskat. Francouzi mají velké mužstvo."

Co si Bearzot sliboval od „oběti figurky"?

„V italské lize Baresi kryje Platiniho. Už několikrát dokázal, že pro to má potřebné schopnosti. Protože ale tentokrát nebylo naše mužstvo jako celek ve formě, nemohl ani Baresi svůj úkol splnit, jak se od něj čekalo. Di Gennaro měl ve druhé půli posunout hru víc dopředu, do ofenzívy, ale ani to nevyšlo."

Itálii zase dohonila její nedávná minulost. Krásné dny ve Španělsku na minulém šampionátu nebyly po celé čtyřleté období ničím potvrzeny. Mistr světa nabízel průměrný a špatný fotbal. Teď, před světovým publikem v Mexiku, mělo být náhle všechno jako zastara, jako ve Španělsku? Naděje se upjaly na to, že Cabrini, Scirea, Conti, Altobelli a Bergomi přece nezapomněli hrát fotbal.

Ale byl to sebeklam. Tým mistrů světa už od Madridu neexistuje. Italská liga „porodila" především skvělé cizince (Maradona, Platini, Elkjaer-Larsen, Briegel atd.), kteří pomohli k větší atraktivitě, ale reprezentačnímu mužstvu tahle skutečnost přinesla spíš stinné stránky. Bearzot to ví.

„Každý hrál jak nejlíp dovedl, nikdo nezklamal. Odjíždíme ze šampionátu se vztyčenou hlavou a hlasitě tleskáme novému mistru světa!"

To jsou slova velkého člověka, který prohrál.

POKAŽENÝ SVÁTEK

Dánsko potáhlo své červené a bílé barvy černým smutečním flórem, z Kodaně se naráz stalo mrtvé město. Nemožné a přece až příliš skutečné: národní hrdinové byli na mistrovství světa poraženi. A ještě navíc — porážka 1:5 od Španělska představuje pokoření až nesnesitelné. Byla to tak smutná a krutá noc, že následující ráno vstávaly stovky dánských fanoušků s fyzickou nebo psychickou kocovinou. Po fantastických výkonech v zápasech se Skotskem, Uruguayí a NSR a po třech víc než přesvědčivých výhrách nemělo být Španělsko překážkou.

V kodaňském zábavním parku Tivoli sledovaly tisíce dánských fanoušků každé mexické utkání firmy Elkjaer-Larsen & spol. na velkém promítacím plátně. Atmosféra byla taková, jako by byli všichni „při tom", v Mexiku. Ale tuhle slavnostní náladu v tu čtvrteční noc zkazili Španělé.

Už v půlce druhého poločasu začali lidé z Tivoli odcházet. Už to taky přestala být zábava, protože do dánské sítě padal jeden gól za druhým. Společný happening se tedy nekonal. Atmosféra byla stále dusnější. Věci v červených a bílých barvách nakonec skončily v odpadkových koších a když ty už byly přeplněné, pak na hromadách vedle. Lidé si najednou začali připadat hloupě a směšně.

Pět dní předtím byl celý národ pyšný na to, že Dánové tam daleko v Mexiku porazili NSR, zpíval a tančil. Ale i v Dánsku existuje přísloví, že pýcha předchází pád.

Neutrálové upozorňovali na to, že pro Dány by bylo v osmifinále Maroko mnohem přijatelnějším soupeřem než Španělsko. To

◄ *Dán Laudrup se dere mezi španělské duo Gallego, Camacho*

Junior, středový hráč Brazílie, narazil na francouzskou obranu, jmenovitě na Fernandeze a Tiganu

ovšem předpokládalo, že Dánové v posledním zápase základní skupiny prohrají s NSR. Ale nic takového!

„To jsme snad měli s NSR úmyslně prohrát?" bránil se kritice trenér Sepp Piontek. „Dánové hrají fotbal srdcem, ne mozkem, neumějí chladně kalkulovat... Mohli jsme ovšem porazit i Španěly. Ale jakmile jsme vedli 1:0, začal jsem se o výsledek strachovat. My neumíme hlídat těsný výsledek, chceme v takový okamžik ukázat všechno, co umíme. Školácká chyba Jespera Olsena, při níž nahrál soupeři na vyrovnávací gól, byla projevem nesoustředěnosti. Tahle chyba nám zlomila vaz: morálka mužstva se najednou někam vypařila."

Všechno bylo tak skličující, že někteří lidé v kodaňských ulicích plakali.

„Společně jsme vyhrávali, společně musíme spolknout porážku," suše konstatoval Sepp Piontek.

LEHCE NABYL, LEHCE POZBYL

Do lidské duše není vidět. Když však po skončení nastaveného osmifinálového dramatu s Belgií seděl Igor Bělanov zcela vyčerpaný a usedavě plakal, každý pochopil, že v šatně sovětských fotbalistů bydlí velký smutek. Ani vyřazení Lobanovského mužstva skoro nikdo nepředpokládal. Samotní hráči sborné už vůbec ne. Krásné, dramatické utkání, ale jeden musel zůstat smutný.

Když sborná deklasovala v prvním zápase Maďary 6:0, začaly se na ni pět ódy „Jedna raketa a mnoho družic," nazvali svou úvahu v západoněmeckém týdeníku Kicker. Tou raketou byl samozřejmě myšlen bleskurychlý útočník Bělanov, hráč kyjevského Dynama, zcela čerstvého vítěze Poháru vítězů pohárů. Připomínalo se, že přišel do Kyjeva z Oděsy, zpočátku se mu moc nedařilo a mnozí se domnívali, že se s Kyjevem zase brzy rozloučí. Nestalo se tak a v Mexiku Igor dokázal, že je nejen rychlý, ale i technicky vyspělý a umí tvrdě vystřelit.

Sedmačtyřicetiletý Valerij Lobanovskij je už 13 let trenérem Dynama, v minulosti vedl už i reprezentační mužstvo, teď se k němu vrátil 12. května, tedy skoro v předvečer šampionátu. Do dvaadvacetičlenného kádru zařadil 12 hráčů z Kyjeva, mnozí už v mužstvu sídlili za trenéra Malofejeva.

„Každý, kdo zápas s Belgií viděl, musel být nadšen," řekl Lobanovskij. „Smůla je, že jsme udělali moc chyb. Gól na 2:2 radši ani nebudu komentovat — pomezní zvedl praporek pro ofsajd Belgičanů, někteří naši hráči přestali hrát a Ceulemans snadno skóroval. Tohle podlomilo morálku mého mužstva."

Italové hlídali, ale neuhlídali: Platini střílí první gól

Bělanov střílí z penalty třetí gól do sítě Belgičana Pfaffa — nestačilo to na postup

Obrana bez Larionova v tomhle zápase selhala, především stoperská dvojice Kuzněcov—Bessonov.

„Herně jsme určitě patřili v Mexiku k nejlepším mužstvům, ale nezvládli jsme to psychicky," řekl Valerij Lobanovskij. „Pozoroval jsem u hráčů přílišný respekt z velkých jmen soupeřů."

„Naše mužstvo neprokázalo dostatečnou vůli po vítězství," napsala Sovětskaja Industrija.

MĚLO TO BÝT NEJLEPŠÍ MUŽSTVO

Ta dívka stála na jednom z nejnižších stupňů tribuny, když se svět zhroutil. Příslušníci městské policie z Guadalajary uzavřeli téhle Brazilce výhled do arény. Opírala se o vedle stojícího muže. Když Francouz Fernandez proměnil rozhodující penaltu a nad vítězstvím Francouzů vypukl jásot, upadla do spásného bezvědomí. Její přítel ji vzal do náručí a nesl východovým tunelem na svobodu.

Brazilští reportéři, velmi krotcí hoši, obvykle bez velkých zábran, začali držet minutu ticha. Mnoho žen plakalo, muži své slzy skrývali. Museli se vzdát velkého snu. Brazílie se ani tentokrát nestane mistrem světa.

Podle trenéra Santany to mělo být nejlepší brazilské mužstvo. Zlomeným hlasem to tvrdil ještě po porážce od Francie a ihned taky splnil slib, že po prvním neúspěchu okamžitě odstoupí.

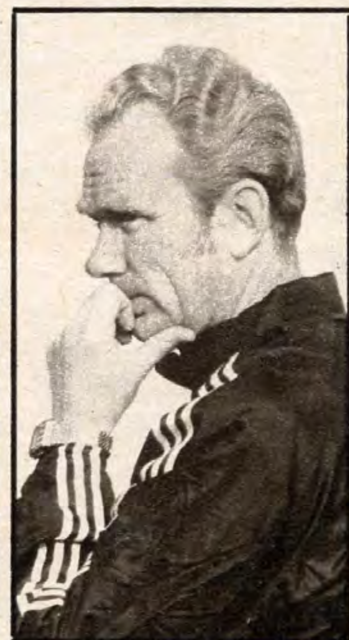
Před čtyřmi roky ve Španělsku byl Tele Santana trenérem mužstva, které sice hrálo nádherný fotbal, ale ztroskotalo vinou lehkomyslné obrany a posedlosti z vlastní převahy. Letos sice jeho kouzelníci s míčem čarovali o něco méně a obrana tedy vypadala jako nezranitelná, nicméně Santana ztroskotal podruhé.

Když po víc než třech letech strávených v Saudské Arábii opět převzal brazilské reprezentační mužstvo, nechal se vést nostalgií, pokusil se slepit střepy z doby před čtyřmi roky a vsadit na starou gardu. Jenže Zicovo operované koleno zůstalo ne zcela doléčené a tak tahle hvězda nemohla hrát naplno a nastupovala až ve druhé půli. Také chronické zranění kolena odsunulo do pozadí Falcaa. Edera trenér vyřadil pro nedisciplinovanost, Cereza a Dirceua poslal domů ze závěrečného soustředění v Mexiku. Obránce Leandro rezignoval sám — prý ze strachu před létáním, ve skutečnosti však ze solidarity s přítelem Renatem, jímž Santana pohrdal.

A tak nakonec zbyli jen dva: Socrates a Junior. Bývalý obránce Junior musel proti všem plánům vypomoci ve středové řadě, aby podporoval (hlavně v obranné fázi) Socratese. V zápase s Francií se všechno zhroutilo.

„Stejně si myslím, že to bylo jedno z nejlepších utkání celého mistrovství," prohlásil Santana. „Jakési předčasné finále. Jestliže naše hra nepůsobila tak brilantně jako ve Španělsku, vinu na tom mají Italové. Ti nás naučili hrát realisticky."

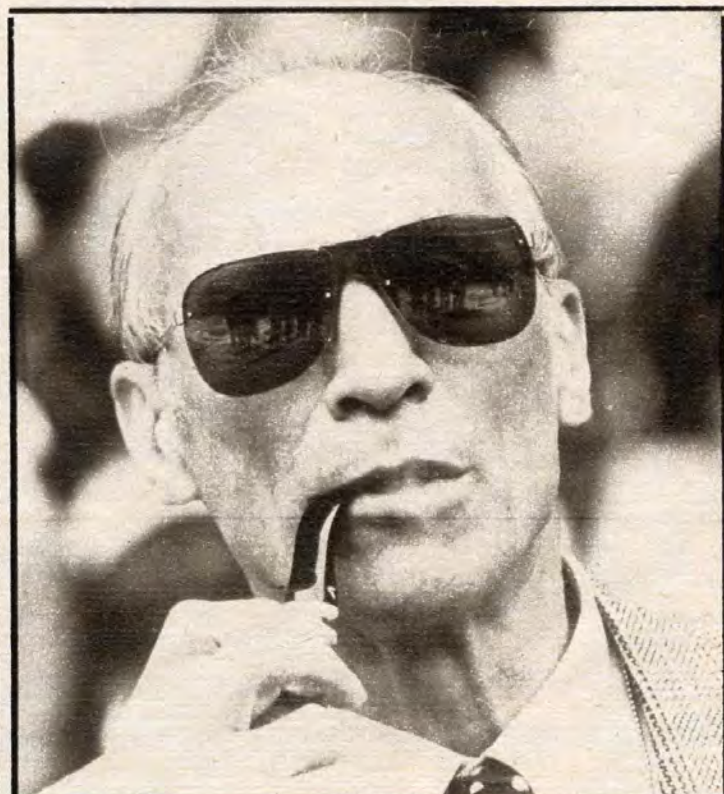
Tele Santana, brazilská pohádka, dobrý muž, který věřil na dobrý fotbal: dítě chudých rodičů, nadaný křídelní útočník, ale ve stínu slavnějšího Garrinchy, brzy zapomenutý, prodavač zmrzliny na pláži Copacabana, pak trenér juniorů, trenér mistra Fluminense a Atletico Mineiro, potom milionář ve službách saudských šejků — ale nikdy mistr světa.

Valerij Lobanovskij

A taky Zico, který v posledních týdnech posiloval jako posedlý, bude dlouho hodnocený podle těch několika osudných vteřin v 75. minutě zápasu s Francií, kdy nedokázal z penalty překonat brankáře Batse.

Brazílie byla mistrem světa naposledy před 16 roky.

Enzo Bearzot

ARGENTINA

MISTR SVĚTA V KOPANÉ
1986

Vpředu zleva jsou Burruchaga, Giusti, Enrique a Valdano, vzadu stojí Batista, Cuciuffo, Olarticoechea, Pumpido, Brown, Ruggeri a Maradona.

STADIÓN
čtenářům do alba